

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ลืม...คิดถึง”
DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “Forgotten”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ลืม...คิดถึง”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “Forgotten”

นางสาวโชติกา บุตรกินทร์
MISS CHOTIKA BUDKINNAREE

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ 3 มี.ย. 59.....

(อาจารย์แชน มังกรวงษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ลืม...คิดถึง”
DIRECTING OF SHOT FILM TITLE “Forgotten”

ชื่อ นางสาวโชติกา บุตรกนิรี
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
กลุ่มวิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แฉะ มังกรวงษ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้น “ลืม...คิดถึง” ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความทรงจำที่เลือนรางของชายที่เป็นโรคความจำเสื่อม โดยข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากการ์ตูนออนไลน์เรื่อง ‘ความทรงจำของภรรยา’ และส่วนตัวข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องโรคความจำเสื่อมอยู่แล้ว เพราะเชื่อว่าการที่คนเราต้องมีชีวิตอยู่โดยไร้ซึ่งความทรงจำนั้นเป็นเรื่องที่ทรมาน ข้าพเจ้าจึงผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตที่ว่าด้วยเรื่อง ความทรงจำของคนที่เป็นโรคความจำเสื่อม โดยภาพยนตร์เรื่องนี้จะถ่ายทอดเรื่องราวผ่านมุมมองความทรงจำของชายที่เป็นโรคความจำเสื่อม เขาจำไม่ได้ว่าภรรยาของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว แต่ในความทรงจำของเขานั้นยังมีเธออยู่ ทำให้เรื่องราวของเธอยังโลดแล่นอยู่ในความทรงจำของเขา แต่ด้วยโรคที่เขาเป็นนั้นทำให้เรื่องราวและเหตุการณ์ไม่ชัดเจน

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงความสำคัญของบุคคลในครอบครัว และโรคอัลไซเมอร์มากยิ่งขึ้น ได้รู้ถึงความรุนแรงและการสูญเสียที่เกิดจากการเป็นโรคอัลไซเมอร์ เพื่อให้ตระหนักถึงการดูแล เอาใจใส่ และเข้าใจกันภายในครอบครัว

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความยาวประมาณ 15 นาที และถ่ายทำด้วยระบบ HD ทั้งเรื่อง ขึ้นตอนดำเนินงานจึงเริ่มต้นตั้งแต่การค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ โรคความจำเสื่อม ต้นเหตุของการสูญเสียความทรงจำในรูปแบบต่างๆ โดยนำมาเขียนโครงเรื่องให้มีความสมเหตุสมผลมากที่สุด หลังจากผ่านขั้นตอนการพัฒนาบทภาพยนตร์เข้าสู่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์และเข้าสู่การตัดต่อภาพยนตร์เป็นขั้นตอนสุดท้าย

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่อง “ลืม...คิดถึง” จะสำเร็จลุล่วงไม่ได้หากไม่มีผู้สนับสนุนที่ให้ข้อชี้แนะและแนะนำแนวทางอันก่อเกิดประโยชน์แก่ศิลปินพันธ์ุชั้นนี้ของข้าพเจ้า ทำให้ผลงานชิ้นนี้ออกมาสมบูรณ์

ขอขอบคุณการ์ตูนออนไลน์เรื่อง ‘ความทรงจำของภรรยา’ ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าจนเกิดศิลปินพันธ์ุชั้นนี้

ขอขอบคุณครอบครัวบุตรกนิรี และครอบครัวก้อนคำ ครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยสนับสนุนในทุกสิ่งและเป็นกำลังใจที่สำคัญให้ข้าพเจ้าเสมอมา

ขอขอบคุณอาจารย์แฆ มังกรวงษ์ ที่คอยสนับสนุนและแนะนำในเรื่องการพัฒนาบทภาพยนตร์ตลอดจนการถ่ายทำภาพยนตร์และตัดต่อภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนางสาวอิสริย์ อรุณประเสริฐ และนางสาวพิชานันท์ ตรีกิจวัฒนากุล ที่คอยให้คำปรึกษาและคอยช่วยเหลือข้าพเจ้าเสมอมา

ขอขอบคุณนายชโนภาส จันทร์จำรุญ ที่คอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือข้าพเจ้าตั้งแต่ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ตลอดจนการถ่ายทำภาพยนตร์และตัดต่อภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนางสาวสารินันท์ เล็กใบ ที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุกสิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และ ทีมงานทุกคน ที่ผลัดเปลี่ยนกันทุกช่วงการถ่ายทำเพื่อมาช่วยเหลือข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ จนภาพยนตร์ชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนางเบญจา สิงขรวัฒน์ นายธนีสร มังกรบุญมาศักดิ์ และนางสาวบุญญินท์ อนันต์พงษ์สุข ที่เสียสละเวลาและทุ่มเทการแสดงให้กับภาพยนตร์เรื่องนี้จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณพลอากาศตรีพีรย เตชะเสน คุณแป้ง และ คุณอาท ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์

และสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณบุคคลท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวชื่อนามทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำจนทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวโชติกา บุตรกนิรี

เมษายน 2559

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ฉ

บทที่

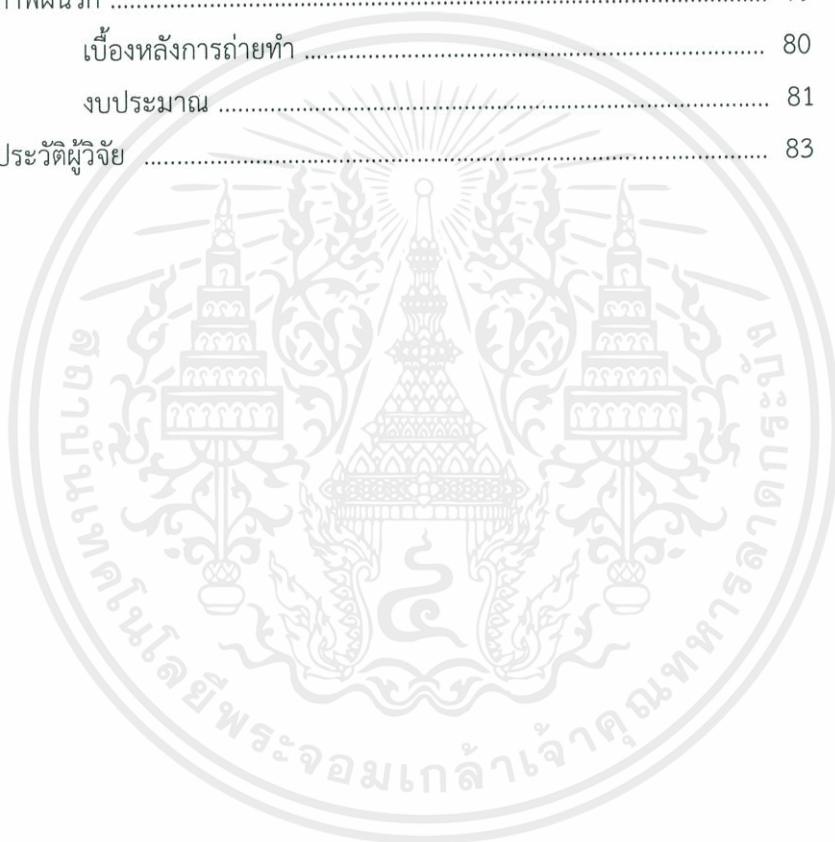
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
	ขอบเขตของโครงการ	1
	ลักษณะของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	4
	ข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์	5
	โรคอัลไซเมอร์	5
	สาเหตุของโรคอัลไซเมอร์	5
	ลักษณะอาการของโรคอัลไซเมอร์	6
	ระยะของโรคอัลไซเมอร์	7
	การรักษาโรค	7
	การป้องกันโรค	9
	อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ	10
	อาการโรคอัลไซเมอร์	10
	การดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ	11
	ประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์	12

ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษา 'Still Alice (2014)'	14
	ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'Away From Her (2008)'	15
	ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'ตลอดไป'	16
	วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้	17
3	บทภาพยนตร์	18
	ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์	18
	ประเด็นของเรื่อง (Theme)	18
	เรื่องย่อ (Plot)	18
	โครงเรื่องขยาย (Treatment)	18
	บทภาพยนตร์ฉบับที่1	19
	การปรับปรุงบทภาพยนตร์	34
	บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์	34
4	ขั้นตอนการดำเนินงานและขั้นตอนการถ่ายทำ	41
	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	41
	การคัดเลือกนักแสดง.....	41
	บทตัวละครหลัก	42
	ตัวอย่างเอกสารในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	45
	การแต่งหน้าและเสื้อผ้า	48
	สถานที่ถ่ายทำ	51
	อุปกรณ์ประกอบฉาก	54
	มุมกล้องและขนาดภาพ	56
	แผนการถ่ายทำภาพยนตร์	57
	บทภาพยนตร์เพื่อการถ่ายทำ	60
5	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	69
	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	69
	การตัดต่อ footage	69
	การลำดับภาพ	70
	การปรับแต่งสีภาพยนตร์	73

6	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	74
	บทสรุป	74
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์	74
	ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ	75
	ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ	76
	ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	77
	บรรณานุกรม	78
	ภาพผนวก	79
	เบื้องหลังการถ่ายทำ	80
	งบประมาณ	81
	ประวัติผู้วิจัย	83

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Still Alice (2014)	14
2.2	ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Away From Her (2008)	15
2.3	ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง ตลอดไป (2014)	16
4.1	นักแสดงที่รับบทเป็นภักทร (นายธนิศร มังกรบุญมาศักดิ์)	42
4.2	นักแสดงที่รับบทเป็นนิต (นางเบญจมา สิงขรวัดณ์)	43
4.3	นักแสดงที่รับบทเป็นเจน (นางสาวบุญญินท์ อนันต์พงษ์สุข)	44
4.4	เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครภักทรตอนอยู่บ้าน	48
4.5	เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครภักทรตอนไปทำงาน	49
4.6	เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครนิต	49
4.7	เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครเจนไปทำงาน	50
4.8	เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครเจนอยู่บ้าน	50
4.9	ภาพบ้านภายนอก	51
4.10	ภาพการเช็ดบ้านชั้นล่าง 1	52
4.11	ภาพการเช็ดบ้านชั้นล่าง 2	52
4.12	ภาพการเช็ดห้องนอน	53
4.13	ภาพการเช็ดห้องครัว	53
4.14	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก ยา	54
4.15	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก ไบวินิจฉัยโรค	54
4.16	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก หนังสือสูตรทำอาหาร	55
4.17	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก เตาไรต์และปลั๊ก	55
4.18	ตัวอย่างมุมมองภาพแทนสายตาในภาพยนตร์	56
4.19	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 1	57
4.20	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 2	58
4.21	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 3	59
4.22	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 4	59
5.1	การจัดเรียงฟุตเทจตามScene	69
5.2	การลำดับภาพทั้งหมดของเรื่อง	70
5.3	ภาพการเปรียบเทียบการแก้สีกกลางวัน	73
5.4	ภาพการเปรียบเทียบการแก้สีกกลางคืน	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ศิลปินพจน์ชั้นนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ความทรงจำของคนที่เป็นอัลไซเมอร์ โดยข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจาก การดูออนไลน์เรื่อง ‘ความทรงจำของภรรยา’ ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชายคนหนึ่งเฝ้าติดตามดูจิตตกค้างของภรรยา จนทำให้เขารู้ว่าแม่ภรรยาจะเป็นโรคอัลไซเมอร์ แต่ในด้านความรู้สึกภรรยาไม่เคยลืมเขาและครอบครัวเลย และโดยส่วนตัวข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องความทรงจำของมนุษย์อยู่แล้วด้วย

ข้าพเจ้าจึงหยิบยกประเด็นนี้มาเป็นส่วนสำคัญของภาพยนตร์ โดยได้ดัดแปลงเนื้อหาภาพยนตร์เรื่องนี้จะเล่าเรื่องผ่านมุมมองความทรงจำของชายที่เป็นอัลไซเมอร์ ที่ความทรงจำเริ่มเลือนราง จนจำไม่ได้ว่าภรรยาเสียชีวิตไปแล้ว โดยตัวเขายังยึดติดอยู่กับความทรงจำระหว่างเขากับภรรยา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว กับ ผู้ป่วยที่เป็นอัลไซเมอร์
2. เพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวชีวิตที่สื่อถึงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวผ่านเรื่องราวของผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์
3. เพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ ดูแลเอาใจใส่และสร้างความทรงจำที่ดีต่อกันภายในครอบครัว

1.3 ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง Sony nex700 ในระบบ Digital Full HD ขนาดภาพ Widescreen 16:9 ความละเอียดภาพ 1920x1080p

1.4 ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นชีวิต ที่เน้นเล่าเรื่องผ่านมุมมองความทรงจำของชายที่เป็นอัลไซเมอร์ ความทรงจำของคนเป็นอัลไซเมอร์ จะเหมือนไฟที่ค่อยๆมอดลงจนดับสนิทในที่สุด ผลกระทบจากโรคอัลไซเมอร์ ทำให้ความทรงจำของเขาเริ่มเลือนราง จนจำไม่ได้ว่าภรรยาเสียชีวิตไปแล้ว เขาสับสนระหว่างเรื่องราวในอดีตและปัจจุบัน แต่ความสามารถหนึ่งที่อัลไซเมอร์ ไม่สามารถทำลาย คือความคิดถึงและความทรงจำลึกๆที่เขามีร่วมกับภรรยาของเขา

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.5.1 ค้นหาแรงบันดาลใจ และประเด็นที่ต้องการจะศึกษา

1.5.2 ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1.5.2.1 หาข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์/อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ/ประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์/ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง 'still alice (2014)'/ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง 'Away From Her (2008)' / ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง 'ตลอดไป (2014)'

1.5.3 ขั้นตอนการเขียนบท

1.5.3.1 รวบรวมข้อมูลที่ได้ นำไปเขียนเป็นโครงเรื่องย่อและปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ

1.5.4 การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

1.5.4.1 ลงสำรวจพื้นที่ที่เหมาะสมกับเรื่องราวของบท

1.5.4.2 ค้นหานักแสดงที่มีความเข้าใจในบทบาท

1.5.4.3 จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.5.4.4 เตรียมทีมงานที่มีความพร้อมสำหรับการถ่ายทำในแต่ละช่วงการถ่าย

1.5.4.5 เตรียมตารางการถ่ายทำ

1.5.5 การถ่ายทำ

1.5.5.1 ควบคุมการถ่ายทำเพื่อให้ได้ภาพที่สื่อสารอารมณ์ตรงตามที่ต้องการ

1.5.6 หลังการถ่ายทำ

1.5.6.1 ตรวจสอบ Footage และคัดเลือกที่เหมาะสมที่สุดเพื่อลำดับภาพ

1.5.6.2 ตัดแบบหยาบ เพื่อเห็นภาพรวมทั้งหมดของภาพยนตร์

1.5.6.3 ลำดับภาพแบบละเอียดอีกครั้งให้สมบูรณ์

1.5.6.4 ปรับแต่งเสียง สี

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้เรียนรู้และเข้าใจความสัมพันธ์ในครอบครัว กับ ผู้ป่วยที่เป็นอัลไซเมอร์

1.6.2 ได้เรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ผ่านเรื่องราวของผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์

1.6.3 ผู้ชมได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ ดูแลเอาใจใส่และสร้างความทรงจำที่ดีต่อกันภายในครอบครัว

บทที่ 2

การค้นคว้าและหาข้อมูล

2.1 ค้นคว้าข้อมูลเรื่องการเขียนบท

การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ได้มีการศึกษาข้อมูลสำหรับนำมาอ้างอิงและสนับสนุนแนวความคิดได้อย่างครบถ้วน โดยข้อมูลที่นำมาศึกษานั้นได้ถูกเรียบเรียงออกมาให้เกิดความ กระชับ สื่อสารเข้าใจได้โดยง่าย และเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์มากที่สุด เพื่อให้เข้าใจ ถึงบทภาพยนตร์และสร้างบทภาพยนตร์ให้เรื่องได้ตรงตามแนวความคิด จึงหยิบยกเอาหัวข้อการศึกษาที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการสูญเสียความสามารถทางสมอง
3. อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ
4. ประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์
5. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'Still Alice (2014)'
6. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'Away From Her (2008)'
7. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'ตลอดไป'

¹2.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์ (Alzheimer's Disease)

2.1.1.1 โรคอัลไซเมอร์

โรคอัลไซเมอร์เป็นภาวะสมองเสื่อมชนิดหนึ่ง เกิดจากสารอะเซทิลโคลีน (Acetylcholine) ซึ่งเป็นสารสื่อประสาท(Neuro-Transmitter) ที่จะช่วยนำคำสั่งจากสมองไปยังอวัยวะเป้าหมาย เพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานของอวัยวะนั้น และมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อระบบความจำ โดยมีการเสื่อมของเซลล์ประสาทในสมองส่วนฮิปโปแคมปัส (Hippocampus) ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำ (Memory) ร่วมกับการเรียนรู้ การคิด ที่ค่อยๆลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้เซลล์สมองถูกทำลายมากกว่าสมองของบุคคลทั่วไป การสั่งการของสมองเสื่อมลงเรื่อยๆ ส่งผลทำให้ความสามารถของบุคคลลดลง มีความบกพร่องด้านความจำ การเรียนรู้ พฤติกรรม และบุคลิกภาพเปลี่ยนไปจนส่งผลกระทบต่อกิจกรรมในชีวิตประจำวัน โดยการเสื่อมของเซลล์ สมองจะรุนแรงต่อเนื่อง ทำให้การทำงานของสมองลดลงและหายไปภายในระยะเวลา 5-6ปี

2.1.1.2 สาเหตุของโรคอัลไซเมอร์

จากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าสาเหตุของโรคอัลไซเมอร์เกิดจากพันธุกรรมและปัจจัยเสี่ยง โดยในส่วนของสาเหตุจากพันธุกรรมนั้นนับว่าเป็นสาเหตุสำคัญสุดของโรคนี้

2.1.2.1 เกิดจากพันธุกรรม

ผู้ป่วยประมาณ 7% มีสาเหตุมาจากพันธุกรรม เพราะโรคสามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานได้โดยผ่านทางโครโมโซม โดยมักพบความผิดปกติบนโครโมโซม คู่ที่ 21, 14, 1, และ 19 จากการสำรวจทางการแพทย์ พบว่าคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนหนึ่งเป็นโรคอีกคนหนึ่งจะมีโอกาสเป็นด้วยร้อยละ 4 ในขณะที่คู่แฝดจากไข่คนละใบจะมีโอกาสเป็นเพียงแค่ร้อยละ 8 รวมไปถึงการมีบิดามารดาหรือพี่น้องคนใดคนหนึ่งเป็นโรค ผู้ป่วยจะมีโอกาสเป็นโรคสูงกว่าที่พบในประชากรทั่วไป 4 เท่าและถ้ามีญาติเป็นโรค จะมีโอกาสเป็นโรคเพิ่มขึ้นเป็น 8 เท่า และผู้ที่ เป็นโรคจากพันธุกรรม มักป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ตั้งแต่อายุน้อยๆ (Early Alzheimer) ซึ่งเป็นเร็วกว่าคนที่ไม่ได้เกิดจากความผิดปกติทางพันธุกรรม

¹ http://library.senate.go.th/document/Ext7983/7983822_0009.PDF

2.1.1.2.2 เกิดจากปัจจัยเสี่ยง

สำหรับในด้านปัจจัยเสี่ยงก่อให้เกิดโรคนีได้ง่ายเช่น การเป็นปัญญาอ่อนชนิดกลุ่มอาการดาวน์ หากผู้เป็นดาวน์ซินโดรมมีชีวิตอยู่เกิน 40 ปี จะป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ในที่สุด รวมถึงเกิดการได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ การได้รับสารอะลูมิเนียม โปรท การเป็นโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือผู้ที่เกิดจากมารดาอายุมากกว่า 40 ปี และการมีการศึกษาต่ำ

2.1.1.3 ลักษณะอาการของโรคอัลไซเมอร์

ลักษณะอาการของโรคอัลไซเมอร์จะเริ่มจาก การสูญเสียความทรงจำซึ่งสังเกตได้จากการลืมชื่อบุคคลที่เคยรู้จัก มีอาการหลงลืมจากการวางของที่ใช้อยู่เป็นประจำแล้วหาไม่พบ หรือการลืมว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ การหมกหมุ่น ครุ่นคิดถึงเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมา การมีพฤติกรรมเฉื่อยชา การขาดการริเริ่มในการทำงานต่างๆ และมักจะนั่งซึมเฉย ความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมลดน้อยลง อีกทั้งความสามารถในการแก้ปัญหาเริ่มมีความบกพร่อง อาการเหล่านี้ทำให้เกิดมีปัญหาภายในครอบครัวและในที่ทำงานได้

โดยในช่วงระยะเวลาที่ผู้ป่วยจะเริ่มรู้ตัวว่าตนเองมีความจำที่เสื่อมลง เนื่องจากทำกิจวัตรประจำวันที่เคยทำมาไม่ได้ และเริ่มมีอาการซึมเศร้าซึ่งจะส่งผลทำให้ระบบการทำงานของสมองเสื่อมมากขึ้นและมีปัญหาในการใช้ภาษาโดย ผู้ป่วยจะไม่สามารถเรียกชื่อสิ่งของได้ถูกต้อง

ความสามารถในการเข้าใจ เรียนรู้ การตัดสินใจ ความคิดและการใช้เหตุผลที่แย่งลง ความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยลดลงอย่างมาก แม้ว่าก่อนหน้านี้ บุคคลผู้นั้นจะเคยเป็นบุคคลที่มีความสามารถมากเพียงใดก็ตาม เริ่มมีอาการสับสน เริ่มหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ไม่คุ้นเคย เนื่องจากไม่สามารถจำเรื่องราวที่เพิ่งเกิดขึ้นได้ มีความผิดปกติทางพฤติกรรมและอารมณ์ เช่น หงุดหงิด ก้าวร้าว ไม่สนใจดูแลสุขภาพอนามัยของตัวเอง และไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม หรือกระทำความผิดลงไปโดยขาดการควบคุมอารมณ์ มีอาการหูแว่วและภาพหลอน โดยที่ไม่ทราบว่าเป็นผิดปกติ

ในช่วงระยะสุดท้ายทั้งเขาวนปัญญาและระบบการทำงานของสมองจะเสื่อมลงอย่างมาก ผู้ป่วยจะมีอาการทางกายภาพในหลายลักษณะ เช่น เป็นอัมพาต ขาดตามแขนขา ชัก แขนขาแข็งเกร็ง มือสั่น รวมถึงมีปัญหาในการดูแลตนเอง เช่น เดินไม่ได้ กลั้นปัสสาวะไม่ได้ พุดไม่ได้ แขนงอ ขาเหยียด และนอนตลอดเวลา โดยทั่วไปอาการของผู้ป่วยจะทรุดลง และจะมีชีวิตอยู่ได้ราว 8-10ปี

2.1.1.4 ระยะของโรคอัลไซเมอร์

แบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้

2.1.4.1 ระยะแรก (Mild Alzheimer's disease)

มีลักษณะการดำเนินโรค 1-3 ปี ผู้ป่วยมีอาการไม่รุนแรง ปัญหาที่พบในระยะนี้คือ เริ่มมีความจำบกพร่อง ความจำเริ่มหายไปโดยเฉพาะ สิ่งที่พูดไปแล้ว ทำให้ผู้ป่วยถามซ้ำแล้วซ้ำอีกกับคำถามเดิมๆ มีปัญหาในเรื่องการใช้ภาษา สับสนทิศทาง บุคลิกภาพเปลี่ยนไป เริ่มมีอาการซึมเศร้า หงุดหงิด บางครั้งอาจจะแสดงพฤติกรรมกระสับกระส่ายเนื่องจากไม่สามารถสื่อสารบอกความต้องการของตนเองได้

2.1.4.2 ระยะที่สอง (Moderate Alzheimer's disease)

มีลักษณะการดำเนินโรคนานขึ้น 2-10 ปี อาการที่แสดงก็เริ่มรุนแรงเพิ่มขึ้นตามลำดับ เริ่มสูญเสียความสามารถต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเห็นได้ชัดเจนมากขึ้นคือมีอาการหลงลืมถึงขั้นจำทางกลับบ้านไม่ได้ ความจำในอดีตเริ่มเสื่อม จำญาติต่างๆ ไม่ได้ พูดลำบากขึ้น หรือพูดคนละเรื่อง บกพร่องในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพอนามัย

2.1.4.3 ระยะสุดท้าย (Severe Alzheimer's disease)

มีลักษณะการดำเนินของโรค 3-12 ปี สภาพร่างกายและสติปัญญาเสื่อมถอยลงอย่างมาก ความจำเสื่อมลงจนจำคนใกล้ตัวไม่ได้ จนในที่สุดไม่สามารถจำชื่อตนเองได้ว่าเป็นใคร ไม่สามารถดูแลตนเองได้ กลืนอาหารโดยไม่เคี้ยว ไม่สามารถกำหนดหรือควบคุมระบบขับถ่ายได้พูดซ้ำๆ เป็น คำ ๆ ต่ า ม ที่ ไ้ ตั ย น บุ ค ค ล อื่ น พู ด จ น ใน ที่ ส ุ ด ไม่ ส า ม า ร ถ พู ด ได้ ผู้ป่วยจะมีอาการนอนติดเตียง แขนขาเกร็งงอ สุดท้ายอาจเกิดการเสียชีวิตจากอาการแทรกซ้อนคือ ปอดบวม หรือติดเชื้อจากแผลกดทับซึ่งในระยะสุดท้ายนี้ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ

2.1.1.5 การรักษาโรค

ปัจจุบันไม่มีวิธีการรักษาโรคอัลไซเมอร์ให้หายขาดได้ การรักษาด้วยยาอาจช่วยชะลออาการของผู้ป่วยได้มากน้อยแตกต่างกันไป แต่ไม่มียาตัวไหนที่สามารถหยุดการดำเนินของโรคได้โดยแบ่งการรักษาออกได้เป็น 3 แบบ คือ การรักษาด้วยยา , การรักษาทางจิตสังคม และ การให้การดูแลผู้ป่วย

2.1.1.5.1 การรักษาด้วยยา

ปัจจุบันมียาที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกาในการนำมาใช้กับผู้ป่วยคือ Donepezil , Rivastigmin, Galantamine, และ Memantine และมีการศึกษาพบว่าการใช้สารสกัดจากใบแปะก๊วย ช่วยบรรเทาอาการของผู้ป่วยได้แต่ก็ยังไม่มีการศึกษายืนยันชัดเจน บางการศึกษาพบว่าการใช้วิตามินอี เสริมในขนาดสูงจะช่วยชะลอการเสียชีวิตได้ แต่ก็อาจมีผลข้างเคียงต่อระบบหัวใจและหลอดเลือดได้

2.1.1.5.2 การรักษาทางจิตสังคม

- การรักษาที่มุ่งเน้นการกระตุ้นสมอง เช่น ศิลปะบำบัด ดนตรีบำบัด
- การบำบัดด้วยการรำลึกถึงเรื่องราวในอดีต เช่น การรวมกลุ่มทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในอดีต การใช้ภาพถ่ายสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน ดนตรี ที่ผู้ป่วยคุ้นเคยในอดีต มาช่วยฟื้นความทรงจำ
- การให้เข้าไปอยู่ในห้องที่เรียกว่า Snoezelen room เป็นห้องที่ออกแบบให้สภาพแวดล้อมภายในที่เหมาะสมกับวิธีการกระตุ้นการรับรู้และความรู้สึกที่หลากหลาย อันได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การสัมผัส และการเคลื่อนไหว

2.1.1.5.3 การดูแลผู้ป่วย

ข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดจะต้องเข้าใจอาการของโรค ทำใจ ยอมรับอดทนไม่ทอดทิ้งผู้ป่วย และเข้าใจการดำเนินของโรคว่าผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานมากขึ้นเรื่อยๆ

- ผู้ป่วยที่เริ่มมีอาการของความจำเสื่อมควรหยุดขับรถด้วยตนเองคนเดียว ไม่ควรไปยังสถานที่ไม่คุ้นเคยเพียงลำพังหรือไปทำธุระคนเดียวโดยเฉพาะหากเป็นเรื่องสำคัญ เช่น ธุรกรรมทางการเงิน และเมื่อมีอาการมากแล้วจะต้องมีผู้ดูแล ใกล้ชิดตลอดเวลา
- ผู้ดูแลผู้ป่วยต้องพาผู้ป่วยไปพบแพทย์ตามนัดสม่ำเสมอ เพื่อประเมินอาการต่างๆ ติดตามการใช้ยา และภาวะแทรกซ้อนต่างๆ

- ผู้ป่วยควรพกป้ายประจำตัว หรือใส่สายข้อมือที่ระบุชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรติดต่อให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการพลัดหลงหากต้องออกนอกบ้านหรือเกิดเดินหนีออกนอกบ้านไปคนเดียว
- ภายในบ้านที่มีผู้ป่วยอยู่ควรมีการปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้ป่วยมีความปลอดภัยและลดภาระต่อผู้ดูแลได้บ้าง เช่น การล็อกบ้านและรั้วไม่ให้ผู้ป่วยออกนอกบ้านไปคนเดียว การติดป้ายบนเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านให้ชัดเจนโดยระบุว่าคืออะไร ใช้งานอย่างไร การติดป้ายหน้าห้องต่างๆ ให้ชัดเจนว่าเป็นห้องอะไร เป็นต้น
- ไม่ควรจำกัดกิจกรรมและบริเวณที่ผู้ป่วยอยู่ เพราะจะทำให้ผู้ป่วยเครียด วิตกกังวล ควรหากิจกรรมให้ผู้ป่วยทำ และควรเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้ดูแลและคนที่อยู่ในบ้าน เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้ผู้ป่วยสม่ำเสมอ ในขณะที่เดียวกันครอบครัวก็ควรต้องรู้จักดูแลตนเองจากภาวะในการดูแลผู้ป่วยด้วย

2.1.1.6 การป้องกันโรค

มีคำแนะนำถึงวิธีต่างๆ ที่เชื่อว่าอาจป้องกันโรคอัลไซเมอร์ได้ ได้แก่

- การให้ฮอรัโมนเอสโตรเจนในผู้หญิงวัยหมดประจำเดือน แต่ก็ไม่แนะนำเนื่องจากเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็งเต้านม และถ้าใช้ฮอรัโมนชนิดผสมเอสโตรเจน-โพรเจสโตโรน นอกจากเสี่ยงต่อโรคมะเร็งแล้ว ยังเพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นโรคอัลไซเมอร์ด้วย
- การใช้จ่ายด้านการอักเสบในกลุ่มแอนเสดส์ แต่การใช้จ่ายเหล่านี้เป็นประจำก็เสี่ยงต่อการเกิดแผลในกระเพาะอาหารได้
- การรับประทาน ผักและผลไม้สด ธัญพืชต่างๆ น้ำมันมะกอก ปลา เป็นประจำ รวมถึงอาหารที่มีวิตามินบี 12 วิตามินซี และกรดโฟลิกสูง ช่วยลดโอกาสเกิดโรคลงได้
- หลีกเลี่ยงอาหารที่มีไขมันสูง อาหารเค็มจัด หวานจัด อาหารจานด่วนต่างๆ เพราะเป็นอาหารที่ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคไขมันในเลือดสูง โรคความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน ซึ่งโรคเหล่านี้เป็นปัจจัยเสี่ยงอย่างหนึ่งต่อการป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์
- หมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอ เพื่อลดโอกาสเป็นโรคไขมันในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน ทำให้เลือดไหลเวียนดีเพิ่มออกซิเจนไปเลี้ยงสมอง รวมถึงการนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ จัดการกับความเครียด เช่น การนั่งสมาธิ

- การทำกิจกรรมที่ให้สมองได้ฝึกคิดเป็นประจำ เช่น อ่านหนังสือ เล่นหมากระดาน เล่นปริศนาอักษรไขว้ รวมถึงการได้ลองทำกิจกรรมใหม่ๆที่ไม่เคยทำมาก่อน เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ใหม่ๆ การฝึกเล่นดนตรี ทำงานประดิษฐ์ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นประจำ เช่น การจัดกลุ่มพูดคุยอภิปรายเรื่องราวต่างๆ นอกจากนี้พบว่า การที่พูดได้มากกว่า 1 ภาษาขึ้นไปจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคได้เช่นกัน

²2.1.2 อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ

โรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ เป็นโรคที่ทำลายความสามารถของหน่วยความจำ และการทำงานอื่นๆ ที่สำคัญทางจิตและสมอง เป็นสาเหตุที่พบบ่อยที่สุดของภาวะสมองเสื่อมส่งผลให้เกิดการสูญเสียทักษะทางปัญญา และทางสังคมที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน

2.1.2.1 อาการโรคอัลไซเมอร์

ในระยะแรกจะมีอาการหลงๆลืมๆหรือสับสน และจะเกิดความสับสนมากขึ้นเรื่อยๆ

2.1.2.1.1 ปัญหาเกี่ยวกับความทรงจำ

- การทำซ้ำๆ และถามคำถามเดิมๆ โดยไม่ทราบว่า ตนเองได้ถามคำถามนั้นไปแล้ว
- ลืมเรื่องราวในการสนทนา เช่น การนัดหมาย หรือเหตุการณ์ต่างๆ
- วางข้าวของผิดที่จากที่เคยวางประจำ และมักจะวางในสถานที่ที่ไม่สมเหตุสมผล
- ลืมชื่อของสมาชิกในครอบครัวและคนในชีวิตประจำวัน

2.1.2.1.2 สูญเสียการรับรู้

สูญเสียการรับรู้ ว่าวันนี้คือวันอะไร ฤดูอะไร หรือสถานการณ์ชีวิต ณ ปัจจุบัน โรคอัลไซเมอร์อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของสมองในการตีความในสิ่งที่มองเห็นจึงทำให้ยากที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อมรอบๆตัว และในที่สุดปัญหาเหล่านี้ก็นำไปสู่การ สูญเสียหรือหายไปจากสถานที่ที่คุ้นเคย

² อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ <https://www.eldercareintha.com/2015/08/อาการโรคอัลไซเมอร์>

2.1.2.1.3 การพูดและการเขียน

มีปัญหาในการใช้คำพูดที่เหมาะสมในการระบุวัตถุ สิ่งของ การแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการสนทนา และความสามารถในการอ่านและการเขียนลดลง

2.1.2.1.4 ความคิด และการใช้เหตุผล

เกิดความยากลำบากในการมุ่งเน้น จดจำ การคิด โดยเฉพาะเกี่ยวกับแนวคิดที่เป็นนามธรรม เช่น หมายเลข ซึ่งอาจพัฒนาไปสู่การไร้ความสามารถที่จะรับรู้และจัดการกับตัวเลข จึงควรมีการจัดการเรื่องของการเงิน และค่าใช้จ่ายต่างๆของผู้ป่วย ที่ต้องจ่ายเป็นประจำ และติดตามการใช้เงินของผู้ป่วยซึ่งอาจมีความผิดพลาดเกิดขึ้นหากปล่อยให้ผู้ป่วยอัลไซเมอร์จัดการด้วยตัวเอง

2.1.2.1.5 การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและพฤติกรรม

- ความหดหู่ ซึมเศร้า
- ความวิตกกังวล
- แยกตัวออกจากสังคม
- อารมณ์แปรปรวน
- ไม่ไว้วางใจในผู้อื่น
- หงุดหงิดและมีขี้ความก้าวร้าว
- การเปลี่ยนแปลงนิสัยการนอน
- หลงทาง
- สูญเสียความยับยั้งชั่งใจ
- อาการหลงผิด เช่น เชื่อว่ามีบางสิ่งบางอย่างได้ถูกขโมยไป

2.1.2.2 การดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ

- สิ่งสำคัญเป็นอันดับแรก คือการดูแลสภาพจิตใจของผู้ที่เป็นอัลไซเมอร์ ด้วยการปฏิบัติต่อท่านด้วยความรักและเคารพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จัดระเบียบชีวิตของผู้ป่วยอัลไซเมอร์และผู้ดูแลใหม่ ในเรื่องของกิจวัตรประจำวันไม่ว่าจะเป็นเรื่องง่ายๆ เช่น การอาบน้ำ รับประทานอาหาร ซึ่งเหล่านี้อาจกลายเป็นปัญหาได้ทั้งหมด
- สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เช่น การจัดการกับสายไฟที่มีการต่อพ่วงกระจายไปทั่วพรมที่อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุลื่นล้ม การล็อกตู้ยา เก็บสารพิษอันตราย และเครื่องมือต่างๆ ให้อยู่ในที่ปลอดภัย
- ลดการรบกวน เช่นการปิดทีวีในระหว่างรับประทานอาหาร ในระหว่างการสนทนาเพื่อให้ผู้ป่วยอัลไซเมอร์สามารถมุ่งเน้นในสิ่งที่ทำ
- จำกัดตัวเลือกให้น้อยลง จะทำให้การตัดสินใจของผู้ป่วยอัลไซเมอร์ง่ายขึ้น เช่น การให้เลือกเสื้อผ้าโดยมีตัวเลือกเพียงสองชุด หรือจำกัดเสื้อผ้าในตู้ให้มีจำนวนน้อยลง
- ให้คำแนะนำง่ายๆ เมื่อผู้ป่วยถามเพื่อที่จะทำบางสิ่งบางอย่าง
- ยินยอมให้ผู้ผู้ป่วยทำกิจกรรมบางอย่างได้ด้วยตัวเอง เช่น การแต่งตัว

3.2.1.3 ประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์

อัมพร กมลชัยวานิช วัย 46 ปี ดูแล พ่อ-แม่ วัย 78 ปี ที่มีภาวะสมองเสื่อมพร้อมกันทั้งคู่ เธอดูแลพ่อที่เป็นอัลไซเมอร์มาแล้ว 15 ปี ส่วนแม่ที่ป่วยด้วยอาการเดียวกันเข้าสู่การดูแลปีที่ 4 แล้ว

"วิธีสังเกตเช่น พ่อหรือแม่ช่วงแรกๆที่ยังไม่ได้สแกนสมอง (MRI) ท่านอาจจะมีการที่แปลกๆไป อาจจะโมโหร้าย ต่ำทอรุนแรง ซ้ำลิ้ม เราอย่าไปคิดว่าท่านเป็นคนแก่ที่ไม่น่ารัก เปลี่ยนไป หรือก้าวร้าว ทั้งท่านไว้ไม่เหลียวแล เพราะนั่นอาจจะเป็นสัญญาณเตือนของภาวะสมองเสื่อมที่ได้เกิดขึ้นกับคนในบ้านเรา" อัมพรเลือกเปิดประเด็นนี้เป็นข้อแรก เพราะเธอบอกว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่คนในครอบครัวมักจะละเลย มองข้าม พร้อมกันนี้ยังบอกด้วยว่า ปัญหาความวุ่นวายของครอบครัวที่คนในบ้านเป็นผู้ป่วยอัลไซเมอร์ คือระยะเริ่มต้น เพราะคนในบ้านไม่รู้ทันว่านี่คืออาการของผู้ป่วย แต่...กลับไปคิดว่าพ่อแม่เป็นผู้สูงวัยที่เรียกร้องเอาแต่ใจ ทั้งพ่อแม่ไว้ จึงไม่พาไปตรวจสุขภาพหาสัญญาณร้ายทางสมองที่เกิดขึ้น ถือเป็นเรื่องน่าเศร้าในครอบครัวอย่างไม่ตั้งใจ

สำหรับเคล็ดลับการรับมือกับผู้ป่วยสมองเสื่อมจากประสบการณ์ส่วนตัว ครั้งหนึ่งแม่เอาเสื้อผ้าที่มีอยู่ในตู้มาตัดเป็นชิ้นๆ เมื่อกลับมาถึงบ้านเธอยอมรับคนปลุขุ่นยอมไม่พอใจ ลมออกหู แต่ถ้า

³ โมโหร้ายหลงๆลืมๆ อัลไซเมอร์สมองเสื่อม <http://www.thairath.co.th/content/452351>

เราเข้าใจว่านี่คืออาการป่วย เราก็จะใจเย็นลงและหาวิธีรับมือใหม่ๆ เช่น ปล่อยให้แม่ตัดจนเบื่อไปเอง ล็อกตู้ด้วยกุญแจให้แน่นหนา และเอาเสื้อผ้าชุดเก่งไปหลบซ่อนให้ไกลมือ

ปัจจุบันแพทย์ผู้ดูแลพ่อและแม่ของอัมพร คือ พญ.สิรินทร ฉันทศิริกาญจน แพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคสมองเสื่อม โรงพยาบาลรามาธิบดี เธอบอกว่าถ้าไม่ได้คุณหมอ พ่อกับแม่ก็อาจจะไม่มีอาการที่ดีขึ้น หรือประคองอาการได้ดีเท่านี้ ที่สำคัญคือ การมองภาวะเจ็บป่วยอย่างเข้าใจธรรมชาติโรค และไม่มองเป็นปัญหาภาระ วยวาระพืงพืง ที่ท่านล้วนเคยทำประโยชน์ให้มากมายมาก่อน

ในมิติเชิงสุขภาพการดูแลพ่อแม่เป็นเรื่องที่มองข้ามไม่ได้ และยังมีเรื่องที่ครอบครัวไทยซึ่งมีผู้สูงอายุอยู่อาศัยอยู่ในบ้านควรตระหนักให้มาก คือแนวทางการดูแลและเข้าใจปัญหาภาวะสมองเสื่อมที่ถูกต้อง น่าสนใจว่า “ภาวะอัลไซเมอร์” จัดเป็นโรคที่มีแนวโน้มพบมากขึ้นในผู้สูงอายุประเทศไทย เคยมีการศึกษาความชุกของภาวะสมองเสื่อมสำหรับชุมชนในกรุงเทพฯ พบว่า มีอัตราความชุกประมาณร้อยละ 5 ในประชากรสูงอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป และร้อยละ 10.2 ในประชากรต่างจังหวัด

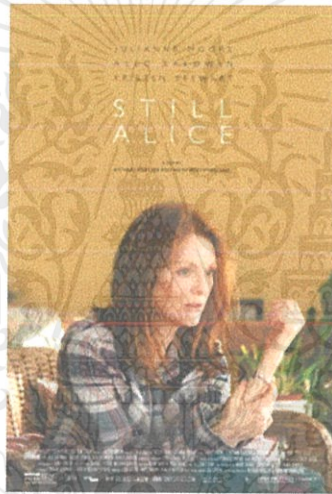
ต้องย้ำว่า “ครอบครัว” เป็นหัวใจหลักในการดูแลผู้ป่วยภาวะสมองเสื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษา ‘Still Alice (2014)’

Still Alice เป็นภาพยนตร์แนวชีวิต ที่ว่าด้วยเรื่องของ อลิซ ศาสตราจารย์ด้านอักษรศาสตร์ และระบบประสาทวิทยาการสื่อสาร วัย 40 คนหนึ่งที่กำลังพบความผิดปกติทางสมองของตนเอง และเมื่อไปให้หมอตรวจ ก็ได้รับรู้ว่าเธอกำลังเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดที่พบน้อยมาก

หนังดำเนินเรื่องโดยเริ่มจะทำให้เราได้เห็นร่องรอยที่น่าสงสัยบางอย่างที่กำลังเกิดขึ้นกับอลิซ ความทรงจำของเธอค่อยๆ หายไปที่ละน้อย จนต้องลาออกจากการเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย มาอยู่บ้าน ในขณะที่หนังเรื่องนี้กลับพาเราไปค้นพบกับความประเสริฐและความพิเศษของสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า มนุษย์ สิ่งที่เราได้รับการเห็นคนเป็นอัลไซเมอร์ก็คือความห่วงใยและเอาใจใส่จากคนในครอบครัว

ภาพที่ 2.1 ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Still Alice (2014)

ที่มา Still Alice [ออนไลน์] สืบค้น 22 พฤษภาคม 2558 . เข้าถึงได้จาก

http://www.impawards.com/2014/posters/still_alice.jpg

ข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาภาพยนตร์เรื่องนี้มาเพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดเร็วที่เกิดขึ้นกับคนอายุน้อย เช่นอาการผิดปกติในระยะเริ่มต้นของคนๆหนึ่งที่เริ่มเป็นอัลไซเมอร์จะมีลักษณะอย่างไร เมื่อตัวละครต้องเผชิญหน้ากับความสับสนในความจำที่ผิดปกติจะแสดงออกมาเช่นไร การแสดงออกของการอาการอัลไซเมอร์ที่ความทรงจำมักจะสวิตช์กลับไปกลับมาเดียวจำได้ เดียวจำไม่ได้จะมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่มีประโยชน์ต่อข้าพเจ้ามากเลยทีเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษา ‘Away From Her (2008)’

Away From Her เป็นภาพยนตร์แนวชีวิต ที่ว่าด้วยเรื่องของ Grant และ คู่สามีภรรยาวัยเกษียณอายุที่อยู่ด้วยกันมากกว่า 44 ปี จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่ง Grant เริ่มเห็นความผิดปกติของ Fiona ที่เริ่มมีอาการหลงๆ ลืมๆ จำไม่ได้แม้กระทั่งชื่อเพื่อน Fiona ตัดสินใจย้ายไปอยู่สถานดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ โดยสถานที่แห่งนี้มีข้อแม้ว่าห้ามพบเจอกับญาติเป็นเวลา 1 เดือน เพื่อปรับตัว เมื่อครบกำหนด 1 เดือน grant รีบไปหา Fiona ด้วยความตื่นเต้นแต่แล้วก็ต้องช็อค เมื่อเธอลืมเขาไปแล้ว จนหมดสิ้น และยังสานสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่นที่ป่วยเป็นอัลไซเมอร์เหมือนกันที่อยู่ในสถานดูแลอีกด้วย หนังสือวิธีเล่าเรื่องสลับไปมาระหว่างเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบันโดยไม่เรียงลำดับเวลาชัดเจนว่าเหตุการณ์ไหนคืออดีตหรือปัจจุบัน

ภาพที่ 2.2 ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Away From Her (2008)

ที่มา Away From Her [ออนไลน์] สืบค้น 22 พฤษภาคม 2558 . เข้าถึงได้จาก

http://movieplayer.it/film/away-from-her-lontano-da-lei_13053/

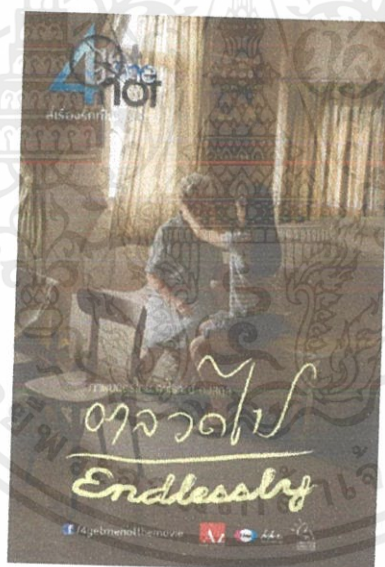
ข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาภาพยนตร์เรื่องนี้มาเพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ รวมถึงผลกระทบและการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ อีกทั้งยังได้ศึกษาการตัดต่อสลับเรื่องในอดีตและปัจจุบันแบบไม่เรียงลำดับเวลา โดยไม่ให้ผู้ชมรู้ว่าเหตุการณ์ไหนคืออดีตหรือปัจจุบัน แต่สามารถเล่าเรื่องได้อย่างสอดคล้องและสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ในตอนจบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'ตลอดไป (2014)'

ภาพยนตร์เรื่อง 'ตลอดไป' เป็นภาพยนตร์สั้น 1 ในโครงการ 4 เรื่องรักที่ไม่ลืมเลือน 4 Get Me Not ที่จัดทำขึ้นเพื่อหวังกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงพิษภัยโรคอัลไซเมอร์ พร้อมแนวทางการดูแลรักษาผู้ป่วยอย่างถูกวิธี

ตลอดไป เป็นเรื่องราวของหญิงชราคนหนึ่งที่ได้ครองคู่กับชายที่เธอรักมาก แต่ความเป็นจริงของชีวิตก็มาพรากเขาไปจากเธอ เหลือเพียงเงาในอดีต และความทรงจำอันแผ่วบางที่เธอมีถึงเขา และเด็กหญิงเซียงเซียง หลานสาวที่น่ารักของหญิงชรา ได้มีโอกาสมาใช้เวลาอยู่กับเธอช่วงสั้น ๆ ระหว่างการเตรียมตัวซ่อมบทรเพื่อโอกาสในการจะได้แสดงละครจากบทประพันธ์มตะ และในช่วงเวลาสั้น ๆ นั้นเอง ที่เด็กหญิงตัวน้อย ได้เรียนรู้ความหมายที่แท้จริงของความผูกพัน โลกอาจจะหมุนสิ่งต่าง ๆ อาจจะเปลี่ยนแปลง คนเราอาจจะสูญเสีย เจ็บป่วย และอ่อนล้า แต่บางสิ่งบางอย่าง เถกเช่น "ความรัก" ที่จะคงอยู่ "ตลอดไป" โดยไม่มีสิ่งใดจะมาลบล้างได้

ภาพที่ 2.3 ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง ตลอดไป (2014)

ที่มา ตลอดไป [ออนไลน์] สืบค้น 22 พฤษภาคม 2558 . เข้าถึงได้จาก

http://movie.mthai.com/wp-content/uploads/2013/09/347589388_n-400x600.jpg

ข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาภาพยนตร์เรื่องนี้มาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับ Mood&Tone และเรื่องการกำกับภาพในภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีความคล้ายคลึงกับภาพยนตร์เรื่องตลอดไป ตรงที่ การดำเนินเรื่องเกิดขึ้นในสถานที่ไม่กี่ที่ และมีการเคลื่อนไหวน้อยเพื่อเพิ่มอารมณ์ความเหงาและแว้งคว้างในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้

ข้อมูลที่ได้ศึกษามาทั้งหมดนั้น เป็นข้อมูลที่นำมาพิจารณาเป็นข้อมูลในการสนับสนุนการเขียนบท และการดำเนินเรื่องของตัวละคร โดยเป็นแนวคิดในการเขียนฉากต่างๆ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์ตั้งแต่การเริ่มต้น เป็นไปจนถึงขั้นตอนการดูแลรักษา เพื่อนำมาใช้เขียนบทภาพยนตร์และพฤติกรรมอาหารของตัวละคร
- 2.
3. อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ เพื่อศึกษาอาการต่างๆของโรคอัลไซเมอร์เพื่อนำมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์และพฤติกรรมของตัวละครเพื่อให้มีความสมจริงมากที่สุด
4. ประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ เนื่องจากโรคอัลไซเมอร์เป็นโรคที่ใกล้ตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องศึกษาจากประสบการณ์จริงของผู้ที่มีประสบการณ์ เพื่อนำมาใช้เขียนบทภาพยนตร์ให้มีความสมจริงมากที่สุด
5. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'Still Alice (2014)' เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดเร็วที่เกิดขึ้นกับคนอายุน้อย
6. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'Away From Her (2008)' เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ รวมถึงผลกระทบและการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ อีกทั้งยังได้ศึกษาการติดต่อสลับเรื่องในอดีตและปัจจุบันแบบไม่เรียงลำดับเวลา โดยไม่ให้ผู้ชมรู้ว่าเหตุการณ์ไหนคืออดีตหรือปัจจุบัน แต่สามารถเล่าเรื่องได้อย่างสอดคล้องและสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ในตอนจบ
7. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง 'ตลอดไป (2014)' เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ Mood&Tone และการกำกับภาพในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์

3.1.1 ประเด็นของเรื่อง (Theme)

สร้างความทรงจำที่ดีต่อกันในตอนที่ยังมีเวลา

3.1.2 โครงเรื่อง (Plot)

ภรรยาที่เป็นโรคความจำเสื่อม เขาจำไม่ได้ว่าภรรยาของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว แต่ในความทรงจำของเขานั้นยังมีเธออยู่ ทำให้เรื่องราวของเธอยังโลดแล่นอยู่ในความทรงจำของเขา แต่ด้วยโรคที่เขาเป็นนั้นทำให้เรื่องราวและเหตุการณ์ไม่ชัดเจน

3.1.3 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

ภรรยาที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์โดยมีลูกสาววัย 28 ปี เป็นคนคอยดูแล ในทุกวันภรรกินยาเพื่อบรรเทาอาการของเขา ภรรยาของภรรยาได้เสียชีวิตไปแล้วจากอุบัติเหตุ แต่ด้วยโรคที่ภรรยาเป็นนั้นทำให้เขาจำไม่ได้ว่าภรรยาของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว ในทุกๆวันภรรยายังคงใช้ชีวิตไปอย่างปกติเหมือนว่าภรรยา ยังคงอยู่กับเขา เขายังเห็นเธออยู่ในทุกๆส่วนของบ้าน แต่ภาพของเธอกลับไม่ชัดเจน เกิดจากความทรงจำที่ขาดช่วงของเขา ทำให้เขาสับสนระหว่างช่วงเวลาในอดีตกับปัจจุบัน ภรรยา ยังคงใช้ชีวิตไปแต่อาการของเขาก็หนักขึ้นเรื่อยๆ จนเจนลูกสาวของเขาเริ่มสังเกตเหตุพฤติกรรมแปลกๆของภรรยา จนวันหนึ่งที่ภรรยากลับมาจากทำงาน ความทรงจำในวันที่ภรรยาของเขาจากไปได้ย้อนกลับมา ทำให้ภรรยาควบคุมสติตัวเองไม่ได้ เขาวิ่งหาภรรยาไปทั่วแต่ก็ไม่เจอ จนเจนได้บอกความจริงกับเขา ว่า ภรรยาของเขาเสียชีวิตไปแล้ว ทำให้ความทรงจำบางส่วนของภรรยาคืนกลับมา และรับรู้ว่ภรรยาของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว

บทภาพยนตร์ฉบับที่ 1

Scene1 รีดผ้า

ภายใน/กลางคืน/บ้าน(ห้องเสื้อผ้า)

เสียงพอกก็ฉีดลงบนเสื้อ ในห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ที่เปิดประตูทิ้งไว้ ภายในห้องมีราวแขวนเสื้อผ้าแขวนเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว เทา ฟ้าว่อน ไล่เรียงกันไป มีเสื้อผ้าที่พับเรียงกันเป็นแถววางอยู่สอง-สามแถวอย่างเป็นระเบียบ มีจักรเย็บผ้าตั้งอยู่ที่โต๊ะโดยมีผ้าผืนเล็กๆคลุมไว้บ่งบอกให้รู้ว่าไม่ได้ถูกใช้งานมาได้สักพักหนึ่งแล้ว ชายวัย 50 ปลายๆ นั่นคือภัทร เขากำลังยีนรีดผ้าอยู่ที่โต๊ะรีดผ้าแบบตั้งสูง ขณะนั้นก็มีผู้หญิงวัย 50 ปลายๆเดินมาที่หน้าประตูห้อง เธอคือภรรยาของภัทรที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ เธอมองภัทรที่กำลังรีดผ้าอยู่

ภรรยา

“ทำอะไรหรือ”

ภัทรยีนรีดผ้าต่อไปโดยไม่ได้ตอบอะไร ภรรยาเดินเข้ามาในห้อง

ภรรยา

“ให้ฉันช่วยไหม”

ภัทรเงยหน้าขึ้นมาตอบด้วยน้ำเสียงแข็งกระด้าง

ภัทร

“ไม่ต้องยุ่งหรือก อยู่เฉยๆเหอะเหอะ”

ในขณะนั้นก็มีเสียงโทรศัพท์ของภัทรดังขึ้น ภัทรหันไปมองตามเสียง ก่อนจะถอดปลั๊กเตารีด แล้วม้วนสายไฟเตารีดแล้วนำไปเก็บไว้ในตู้ ภัทรรีบเดินออกจากห้องไปที่ชั้นวางของกลางบ้าน เขาหยิบโทรศัพท์มือถือที่กำลังสั่นขึ้นมากดรับโทรศัพท์แล้วเดินออกไปคุยโทรศัพท์หน้าบ้าน ในขณะที่ภรรยาที่ยืนอยู่ในห้องเสื้อผ้า มองเสื้อที่ภัทรยีนรีดไม่เสร็จที่วางคาอยู่ที่โต๊ะรีดผ้าแล้วเดินเข้ามาในห้อง ภัทรที่อยู่นอกบ้านยังเดินคุยโทรศัพท์อย่างอารมณ์ดี เขาคุยไปยิ้มไป ก่อนจะได้ยินเสียงของตกดังออกมาจากในบ้าน ภัทรหันไปมองตามเสียง ไฟในบ้านดับลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene2 ผื่น

ภายใน/กลางคืน/ออฟฟิศ

แม่บ้าน

“คุณภัทรออฟฟิศจะปิดแล้วค่ะ”

แม่บ้านเดินมาสะกิดปลุกภัทรที่หลับอยู่ใต้อโถงทำงานที่มีเอกสารวางระเกะระกะอยู่เต็มโถงทำงาน และมีเวลาบอกราคา 4 ทุ่ม ภัทรสะดุ้งตื่นตามเสียงปลุกของแม่บ้านด้วยหน้าตาตื่นตกใจกับสิ่งที่เขา ผื่น ภัทรรีบเก็บของใส่กระเป๋า ภัทรหยิบของสีขาวที่วางอยู่ในบนโถงแล้วเดินไปวางไว้ที่โถงหัวหน้า ก่อนจะเดินออกจากออฟฟิศไปอย่างเร่งรีบ

Insert ของจดหมายกลางาน

Scene3 โลงใจ

ภายใน/กลางคืน/บ้าน(ห้องนอน)

Insert บ้านที่ดูเงียบเหงาปิดไฟมีแต่ไฟหน้าบ้านที่เปิดอยู่

ภัทรเปิดประตูเดินเข้าบ้านมาอย่างเร่งรีบ เขาเปิดไฟทุกดวงในบ้าน แล้วมองไปรอบๆบ้าน ที่ โชนรับแขก ห้องครัว ภายในบ้านว่างเปล่าไม่มีใครอยู่ เขารีบวิ่งขึ้นชั้น2ไปที่ห้องนอน ระหว่างทางตรง บันไดมีรูปภัทร ภรรยา และลูกสาวติดอยู่ที่ผนังตรงบันได ภัทรเปิดประตูห้องนอนเข้าไป ภายใน ห้องนอนปิดไฟมีแต่ไฟจากโคมไฟที่หัวเตียง ภรรยานอนอยู่ที่เตียง ภัทรผอนคล้ายตัวอย่างรู้สึก โลงใจ เขาเดินไปนั่งที่เตียงฝั่งที่ว่างแล้วนอนลงกอดภรรยาที่นอนอยู่

Scene3A(flashback)

ภายใน/กลางคืน/บ้าน(ห้องนอน)

ภัทรนอนกอดเตียงที่ว่างเปล่า โดยมีรูปภรรยาวางอยู่ที่หมอน

Scene4 เข้าที่ว่างเปล่า

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องนอน)

แสงแดดยามเช้าจากทางหน้าต่างส่องเข้ามากระทบหน้าภัทรที่นอนอยู่บนเตียง หัวเตียงมีนาฬิกาตั้งโต๊ะเล็กๆบอกเวลา 8.30 น. มีหนังสือที่ยังอ่านไม่จบวางไว้อยู่ 2-3 เล่มอย่างไม่เป็นระเบียบ มียาหม่อง แวนตา และกรอรูปที่มีรูปของภัทรกับภรรยา ภัทรตื่นและลุกขึ้นมา นั่งหันไปมองที่ข้างๆที่ว่างเปล่า ที่นอนและหมอนเรียบไม่มีรอยยับเหมือนที่นอนตรงนั้นไม่ได้ผ่านการใช้งานมา ภัทรจะลุกออกจากที่นอนและเดินลงมาข้างล่าง

Scene5 จ้อภรรยา

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(โต๊ะกินข้าว)

ภัทรเดินลงบันไดมาจากชั้น 2 เห็นเจน ลูกสาววัย 28 ของภัทร กำลังยืนเฝ้าอาหารใส่ชามอยู่ที่โต๊ะกินข้าว โดยมีภรรยาของเขานั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าวอีกฝั่ง จัดการเตรียมกับข้าว 3 อย่างวางไว้ให้ภัทรบนโต๊ะกินข้าว ภัทรเดินมาที่โต๊ะกินข้าว เป็นจังหวะเดียวกับที่เจนเงยหน้าขึ้นมาพอดี

เจน

“อ้าวพ่อ มากินข้าวค่ะ”

เจนพูดเสร็จก็เดินไปที่บาร์ ภัทรนั่งลงที่โต๊ะกินข้าว เจนทยอยออกมาจากขวด 2 เม็ดแล้วเอามาวางให้ภัทรที่โต๊ะกินข้าว

เจน

“เดี๋ยวหนูไปทำงานแล้วนะ”

“พ่ออย่าลืมหินยาด้วยนะ”

เจนเอายาวางไว้ให้พ่อเสร็จก็รีบเดินไปหยิบกระเป๋าและออกไปจากบ้านอย่างเร่งรีบ ภัทรมองตามเจนแล้วหันกลับมามองหน้าภรรยาที่นั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าว ภรรยานั่งกินข้าวตามปกติ

ภัทร

“มีแต่ของโปรดเธอทั้งนั้นเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภัทรพูดแล้วตั้งกับข้าวใส่จานของภรรยา ภรรยาเหลืต่าขึ้นมามองภัทรแวบหนึ่ง แล้วก็ลงไปกินข้าว ทำหน้านิ่งเฉยไม่สนใจภัทร ภัทรหน้านิ่งไปสักพักก่อนจะพยายามพูด้อภรรยาต่อ

ภัทร

“เฮอโกรธฉั้นหรอ”

“เมื่อคีนฉั้นเคลียงงานแล้วเฟลอหลับไปที่บริษัท เลยกลับดึก”

“ฉั้นขอโทษนะที่ช่วงนี้ห้วงเหินเฮอ”

“แต่ต่อไปฉั้นสัญญาว่าจะมีเวลาให้เธอมากขึ้น”

ภรรยาลุกขึ้นจากโต๊ะกินข้าวในขณะที่ภัทรกำลังพูดอยู่โดยไม่สนใจภัทร ในมือถือจานข้าวเดินไปเก็บที่อ่างล้างจาน ภัทรมองตามภรรยา

Scene5A (flashback)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องครัว)

ภัทรนั่งอยู่คนเดียวในบ้าน หันไปมองเก้าอี้ที่ว่างเปล่า แล้วตักกับข้าวใส่จานเปล่า โดยไม่มีใครนั่งอยู่ตรงนั้น ภัทรนั่งกินข้าวคนเดียว และคุยคนเดียว

Scene6 จะไปโรงพยาบาล

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องครัว)

เมื่อกินข้าวเสร็จ ภัทรกำลังยืนล้างจานในซุ้ตท้ายอยู่ในครัว ระหว่างนั้นภรรยาที่อยู่กลางบ้าน ก็กำลังหยิบเปิดลิ้นชัก หยิบกระดาษออกมาจากลิ้นชักและใส่กระดาษเตรียมตัวจะออกไปข้างนอก ภัทรรีบล้างน้ำเปล่าจานในซุ้ตท้ายและเก็บไว้ในที่พักจาน แล้วเดินมาหาภรรยาที่กำลังจะออกจากบ้าน เขาถามภรรยา

ภัทร

“นิต จะไปไหน”

ภรรยาไม่ได้ตอบอะไรแล้วเดินออกจากบ้านไป ภัทรเดินตามออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene7 โรงพยาบาล

ภายนอก/กลางวัน/โรงพยาบาล

Insert บรรยากาศภายนอกของโรงพยาบาล

ภัทรยืนอ่านใบข้อมูลเกี่ยวกับการสูญเสียความทรงจำระยะสั้นที่ติดอยู่ที่บอร์ดหน้าโรงพยาบาล ระหว่างนั้น ภรรยาที่กำลังเดินออกมาจากโรงพยาบาล สีหน้าของภรรยาดูไม่ดี เธอดูเสียใจและมีความกังวลใจ ภัทรเดินตามภรรยาและซักถามด้วยความเป็นห่วง

ภัทร

“นิต หมอบอกว่ายังไงบ้าง?”

นิตยังเดินต่อไปโดยไม่สนใจภัทร ด้วยความที่เธอกำลังเสียใจกับการที่เป็นโรคอัลไซเมอร์ และโกรธภัทรอยู่ด้วย

Scene8 เป็นโรคสมองเสื่อม

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภรรยาเดินเปิดประตูเข้ามาในบ้าน โดยมีภัทรเดินตามเข้ามา เธอเดินตรงไปที่ตู้แล้วเอากะดาษใบวินิจฉัยโรคที่หมอให้มา ใส่ไว้ในลิ้นชัก ก่อนจะเดินไปนั่งที่โซฟาด้วยสีหน้าเศร้า ภัทรที่เดินตามภรรยาเข้าบ้านมา มองการกระทำของภรรยา แล้วเดินไปที่ลิ้นชัก เขาเปิดลิ้นชักออก ภายในลิ้นชักมีขวดยา ซองยา และกระดาษ หลายใบ เขาหยิบกระดาษพวกนั้นขึ้นมาดูพบว่า เป็นใบนัดจากโรงพยาบาลของภรรยา เขาเปิดดูทุกใบจนเจอกับใบหนึ่งซึ่งพับอยู่ เป็นใบวินิจฉัยโรคที่บอกให้รู้ว่าภรรยาของเขาเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดเกิดเร็วในคนที่อายุน้อย เขาหันไปมองภรรยาที่นั่งนิ่งๆด้วยความซื่อคอยู่ที่โซฟา ภรรยาค่อยๆ น้ำตาไหลออกมา เธอเอามือขึ้นมาปาดน้ำตาอย่างพยายามเข้มแข็ง

Scene8A (flashback)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภายในบ้านที่ภัทรอยู่คนเดียว เขาเปิดลิ้นชักออก ภายในลิ้นชักมีขวดยา ซองยา และกระดาษหลายใบ เขาหยิบกระดาษพวกนั้นขึ้นมาดูพบว่า เป็นใบนัดจากโรงพยาบาลของภรรยา เขาเปิดดูทุกใบจนเจอกับใบหนึ่งซึ่งพับอยู่ เป็นใบวินิจฉัยโรคจากหมอที่บอกให้รู้ว่าภรรยาของเขาเป็นโรคความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื่อม โดยลงวันที่ไว้ตั้งแต่ปี 2554 ในใบนัดของหมอมีระบุให้นำญาติหรือคนใกล้ชิดมารับรู้อาการของโรคด้วย ภัทรหันมองบ้านที่ว่างเปล่า แล้วนั่งลงที่โซฟาด้วยความเสียใจที่ไม่เคยดูแลภรรยา

Scene9 ความลำบากของโรคอัลไซเมอร์

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรนั่งเล่นโทรศัพท์อยู่ที่กลางบ้าน มีเสียงไลน์ดังเข้ามา ภัทรเปิดดูเป็นไลน์จากเจน ที่ส่งมา

ข้อความ

“สุขสันต์วันเกิดนะคะพ่อ ขอให้พ่อมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง อยู่กับหนูไปนานๆ”

“เดียวเคลียงานเสร็จจะรีบกลับไปฉลองด้วยนะคะ ><”

ภัทรนั่งอ่านข้อความจากลูกสาวด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม เขากดส่งสติ๊กเกอร์กลับไปให้เจน

มีเสียงดังก๊อ๊กก๊อ๊กมาจากห้องครัว ภัทรหันไปมองตามเสียง เห็นภรรยา กำลังยืนเตรียมทำกับข้าวอยู่ในห้องครัว ภัทรเดินไปหาภรรยาด้วยความอารมณ์ดี ภัทรเดินไปมองหนังสือบอกสูตรทำกับข้าวที่วางอยู่ที่โต๊ะกลางห้องครัว ภรรยาเดินเข้ามาดูสูตรในหนังสือ เธอหันกลับไปไล่หยิบของที่วางอยู่ใกล้ๆ เต้าแก๊สไปใส่ในหม้อตามขั้นตอนที่หนังสือบอกไว้และหันมาดูขั้นตอนในหนังสือเป็นระยะ แต่เธอก็ลืมว่าใส่อะไรไปแล้วบ้าง ทำให้เธอเทแกงในหม้อทิ้ง ด้วยความรู้สึกเฟล และตั้งหม้อทำใหม่ คราวนี้เธอใช้วิธีการขีดฆ่าขั้นตอนที่ทำไปแล้วในหนังสือเมนู จนสามารถทำแกงได้เสร็จ ภัทรยืนมองภรรยาที่เป็นอัลไซเมอร์ที่กำลังพยายามทำกับข้าวให้คนในบ้านกินอย่างยากลำบาก ด้วยความสงสาร

Scene9A (flashback)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรเปิดหนังสือเมนูอาหารที่วางอยู่บนโต๊ะ ในหนังสือมีการขีดฆ่าทับซ้อนกันเต็มไปหมด ภายในห้องครัวไม่มีใครอื่นนอกจากภัทร

Scene9B วันเกิดภัทร(flashback)

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภัทร และ ภรรยา กำลังนั่งรับประทานอาหารที่ภรรยาทำฉลองวันเกิดของภัทร บรรยากาศในโต๊ะอาหารเต็มไปด้วยความเงียบและอึดอัด ทานไปได้ไม่กี่คำ ภัทรก็โวยวายออกมาที่รสชาติอาหารไม่

อร่อยเหมือนอย่างเคย โดยที่เขาไม่รู้เลยว่าภรรยาต้องใช้ความพยายามแค่ไหนในการทำอาหารใน
ขณะที่เป็นโรคอัลไซเมอร์

ภัทร

“ทำอะไรเนี่ย รสชาติไม่ได้เรื่องเลย”

ภัทรพูดเสร็จก็ลุกเดินไป ภรรยาอมองตามภัทรที่ลุกไป ก่อนจะก้มหน้าลงด้วยความเสียใจ

Scene10A ล้างจาน

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรและภรรยายืนล้างจานอยู่ข้างๆกันในห้องครัว ภัทรยื่นผึ่งช้อนเป็นคนล้างน้ำยาล้างจาน
พอล้างเสร็จภัทรก็ยื่นจานไปใส่ไว้ในอ่างล้างจานอีกฝั่ง เพื่อให้ภรรยาล้างน้ำเปล่าต่อ เมื่อภัทรล้างจาน
เสร็จทุกใบ ก็ล้างมือและเดินออกมาจากห้องครัว โดยมีเงินที่กำลังเก็บโต๊ะอยู่ มองตามภัทรที่กำลังเดิน
ไปด้วยสีหน้า งงๆ

Scene10A-1 ล้างจาน (สิ่งที่ถูกเห็น)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

เงินกำลังเช็ดโต๊ะกินข้าว ในขณะที่ภัทรยืนล้างจานอยู่ในห้องครัว เขาล้างจานด้วยน้ำยาล้าง
จาน และนำจานไปวางไว้ที่อ่างล้างจานอีกฝั่ง โดยไม่ล้างน้ำเปล่าต่อ และเปิดน้ำทิ้งไว้ ก่อนจะเดินออก
จากห้องครัวและขึ้นไปห้องนอน เงินมองภัทรด้วยความ งง ที่ภัทรไม่ล้างจานให้เสร็จ

Scene10B ดูทีวี

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภัทรนั่งดูโทรทัศน์อยู่กลางบ้าน โดยในทีวีกำลังฉายการแข่งขันฟุตบอลที่ใกล้จบพอดี เมื่อ
ฟุตบอลหมดเวลาภัทรเปลี่ยนช่องโทรทัศน์เป็นช่องละคร แล้วก็ยื่นรีโมทไปให้ภรรยาที่กำลังนั่งดูทีวีอยู่
ข้างๆ และลุกออกไปโดยที่ไม่ปิดโทรทัศน์ และเดินขึ้นห้องนอนไป เงินที่กำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะอีกตัวหันมา
มองภัทรที่ไม่ปิดทีวี

เจน

“พ่อทำไมไม่ปิดทีวีเนี่ย”

ภัทรเดินขึ้นห้องไปโดยไม่ได้ฟังที่เจนพูด เจนเดินมาปิดทีวี

Scene10B-1 ดูทีวี (สิ่งที่ลูกเห็น)

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภัทรนั่งดูโทรทัศน์อยู่กลางบ้าน โดยในทีวีกำลังฉายการแข่งขันฟุตบอลที่ใกล้จบพอดี เมื่อฟุตบอลหมดเวลาภัทรเปลี่ยนช่องโทรทัศน์เป็นช่องละคร แล้วก็ยืนรีโมทไปวางไว้ที่ที่วางของโซฟาข้างๆตัวเขา และลุกออกไปโดยที่ไม่ปิดโทรทัศน์ และเดินขึ้นห้องนอนไป เจนที่กำลังนั่งเตรียมของงานแต่งงานอยู่ที่โต๊ะกินข้าวหันมามองภัทรที่ไม่ปิดทีวี และเดินขึ้นไปห้องด้วยความง

Scene11 ลางาน

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

ภัทรเดินคุยโทรศัพท์ในระหว่างทางที่เดินกลับบ้านจากร้านขายของชำ ในมือถือถุงของที่ซื้อจากร้านขายของชำ ภัทรมีสีหน้าเครียด

ภัทร

“แต่ผมขอลาพักร้อนไปแล้วนะ”

เสียงจากโทรศัพท์

“ผมรู้ แต่นี่มันเป็นเหตุสุดวิสัยจริงๆ มีแค่คุณที่จะจัดการได้ยังไงพรุ่งนี้คุณช่วยกลับมาเคลียงานนี้ก่อนได้ไหม แล้วผมให้คุณลายาวเลย”

ภัทรทำหน้าลำบากใจ

ภัทร

“ก็ได้ครับ”

ภัทรวางสายโทรศัพท์ ในขณะที่เดินมากำลังจะถึงหน้าบ้านพอดี มีรถ 1 คันจอดอยู่หน้าบ้าน และมีผู้ชายวัย 20 ปลายๆ ยืนอยู่ข้างรถนั่นคือแฟนของเจน เจนเดินออกมาจากในบ้านพอดี และเห็นภัทรที่กำลังเดินมา

ลูกสาว

“หนูไปก่อนนะพ่อ เดียวต้องรีบไปดูของชำร่วย”

ผู้ชายที่ยืนอยู่ข้างรถหันมายกมือไหว้ภัทร เขาแต่งตัวด้วยเสื้อเชิ้ต กางเกงขายาวดูภูมิฐาน ภัทรพยักหน้าแล้วยิ้มให้เบาๆ เจนและแฟนของเจน ทั้งคู่ขึ้นรถและขับรถออกไป ภัทรยืนมองทั้งคู่ ก่อนจะเดินเข้าบ้านไป

Scene12คุยกับแฟน
ภายใน/กลางวัน/รถ

เจนและแฟนกำลังขับรถออกจากหมู่บ้าน ระหว่างนั้นแฟนของเจนก็พูดขึ้น

แฟนเจน

“พ่อเป็นยังไงบ้าง ดีขึ้นบ้างยัง”

เจน

“ก็ดีขึ้นแล้วนะ แต่บางทีก็แปลกๆ”

แฟนเจน

“อืม มันก็ต้องใช้เวลาหน่อย เพราะมันก็หนักหนาอยู่”

Scene13 กลับไปทำงาน
ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ปฏิทินแสดงให้เห็นว่าเป็นวันอาทิตย์ เวลา 8 โมงเช้า ภัทรเดินลงมาจากชั้นสอง ในมือถือกระเป๋าเตรียมตัวพร้อมจะไปทำงาน ภัทรเดินไปหยิบรองเท้าที่วางอยู่ตรงชั้นใต้บันไดออกมา เดินมาเจอเจนที่กำลังชงกาแฟอยู่ในห้องครัว ภัทรหันไปบอกเจนอย่างเร่งรีบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภัทร

“เจนพ่อต้องไปเคลียงานที่บริษัท”

“ดูบ้านด้วยนะ”

ภัทรพูดเสร็จก็รีบออกจากบ้านไป เจนยืนถือแก้วกาแฟมองพ่อที่เร่งรีบโดยยังไม่ทันได้พูดอะไร

Scene14 เจนไม่อยู่บ้าน

ภายใน/กลางคืน/ออฟฟิศ

Insert ห้องฟ้าตอนกลางคืน

ภัทรนั่งประชุมงานอยู่ที่ออฟฟิศ ประชุมเสร็จทุกคนแยกย้ายกันลุกไป ภัทรหยิบโทรศัพท์จากกระเป๋ากางเกงขึ้นมาดู เห็น line จากเจนส่งมา

ข้อความ

“พ่อหนูเตรียมงานที่โรงแรม หนูเตรียมกับข้าวไว้ให้พ่อบนโต๊ะนะ อย่าลืมกินยาด้วยล่ะ”

ภัทรเห็นข้อความก็ทำหน้าตกใจที่ไม่ได้มีใครอยู่บ้านดูแลภรรยาที่เป็นโรคอัลไซเมอร์ ภัทรรีบโทรหาเจน แต่เจนไม่รับสายภัทรรีบเดินออกจากออฟฟิศกลับบ้าน โดยที่ยังโทรหาเจนไปด้วย

Scene15 ภรรยาหายตัวไป

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

Insert บ้านทั้งหลังจากภายนอก เห็นปิดไฟมืดหมด

บ้านปิดไฟทั้งหลัง ภัทรรีบเดินเข้าบ้านมาเขาเปิดไฟทั้งบ้าน แล้วเดินหาภรรยาทุกที่ทุกห้องของบ้าน ทั้งห้องครัว ห้องน้ำ ห้องนอนที่ชั้นบน

ภัทร

“นิดยุไหน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ก็ไม่เจอภรรยา ภัทรเดินมาหยุดกลางบ้านด้วยความเหนื่อยเขาหยิบโทรศัพท์โทรหาเจน โทรหลายรอบแต่เจนไม่รับสาย

Scene15A ทะเลาะกับลูก

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภัทรนั่งอยู่ที่โซฟากลางบ้าน จนถึง 5 ทุ่มกว่า จนเจนกลับบ้านมา เจนเดินเปิดประตูเข้าบ้านมา ด้วยความเพื่อยมือถือของพะรุงพะรัง ภัทรรีบลุกไปต่อว่าเจนด้วยความโมโห

ภัทร

“ทำไมไม่อยู่บ้าน”

เจน

“หนูไลน์ไปบอกพ่อแล้วไง”

ภัทร

“พ่อบอกให้อยู่บ้าน ทั้งแม่ไว้บ้านคนเดียวได้ยังไง”

เจนเริ่มมีสีหน้า งง

ภัทร

“แล้วนี่แม่หายไปไหนก็ไม่รู้ ไปหลงทางอยู่ที่ไหนรีเปลาก็ไม่รู้”

“จะไปตามหาแม่ยังงัย”

เจนมองภัทรด้วยความงง กับสิ่งที่ภัทรพูด

เจน

“พ่อพูดอะไร”

“แม่หายไปอะไร”

ภัทร

“ก็รู้ว่าแม่ป่วย ทั้งแม่ไว้คนเดียวได้ยังไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“สนใจแต่เรื่องของตัวเอง ความสุขของตัวเอง!”

เจน

“พ่อมันแหละที่สนใจแต่เรื่องของตัวเอง เรื่องมันถึงเป็นแบบนี้ไง”

“แม่ตายไปแล้วพ่อ!!! แม่ตายไปนานแล้ว”

เห็นรูปมรณะของภรรยา ที่ติดอยู่ที่ผนังบ้าน ภัทรอึ้งกับสิ่งที่ได้ยิน เขาเริ่มสับสนว่าอะไรคือความจริง

(FLASHBACK)

- บรรยากาศงานศพ / รูปหน้าศพ
- Scene3A
- Scene5A
- Scene8A
- Scene9A
- Scene9B
- Scene10A-1
- Scene10B-1

ภัทรเริ่มจำเหตุการณ์ต่างๆได้ เขาสับสนจนก็ล้มลงหมดสติไป เจนตกใจรีบวิ่งเข้ามาดูพ่อ

Scene16 พ่อป่วย
ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรนอนหน้าซีดอยู่บนเตียง สายตามองเหม่อไปที่หน้าต่างห้องนอน เจนเดินเข้ามาพร้อมกับถือ ข้าว น้ำ และยา เข้ามาให้พ่อ ภัทรหันไปมองเจน

เจน

“พ่อกินข้าว กินยานะ”

ภัทรพยายามลุกขึ้น โดยมีเงินประคอง เงินยื่นยาให้ภัทร ภัทรกินยาเสร็จ แล้วมองหน้าเงินอย่าง
กระอักกระอ่วน เหมือนจะพูดอะไรสักอย่าง แต่เงินดับทพุดก่อน

เงิน

“พ่อพักนะ เดี่ยวหนูไปทำงานก่อน”

เงินพูดเสร็จก็ลุกเดินออกไป ภัทรมองตามเงินเดินออกไป (อยากขอโทษ)

Scene17 เดจาวู

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ปฏิทินแสดงวันเวลาให้รู้ว่าเวลาได้เดินมาถึงคืนก่อนงานแต่งงานของเงิน ภัทรเดินถือเสื้อเชิ้ต
สีขาวเข้ามาในห้องเสื้อผ้ามาน เขาเดินหาเตารีดเพื่อที่จะรีดเสื้อ เขาเปิดตู้และหยิบเตารีดสีขาวที่มีสภาพ
ใหม่มาเสียบปลั๊ก และทาบเตารีดลงกับเสื้อเชิ้ตสีขาว

Scene17A วันเกิดเหตุ(flashback)

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภัทร เขากำลังยีนรีดผ้าอยู่ที่โต๊ะรีดผ้าแบบตั้งสูง ขณะนั้นก็มีผู้หญิงวัย 50 ปลายๆเดินมาที่
หน้าประตูห้อง เธอคือภรรยาของภัทรที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ เธอมองภัทรที่กำลังรีดผ้าอยู่

ภรรยา

“ทำอะไรหรอ”

ภัทรยีนรีดผ้าต่อไปโดยไม่ได้ตอบอะไร ภรรยาเดินเข้ามาในห้อง

ภรรยา

“ให้ฉันช่วยไหม”

ภัทรเงยหน้าขึ้นมาตอบด้วยน้ำเสียงแข็งกระด้าง

ภัทร

“ไม่ต้องยุ่งหรอก อยู่เฉยๆเหอะเธออะ”

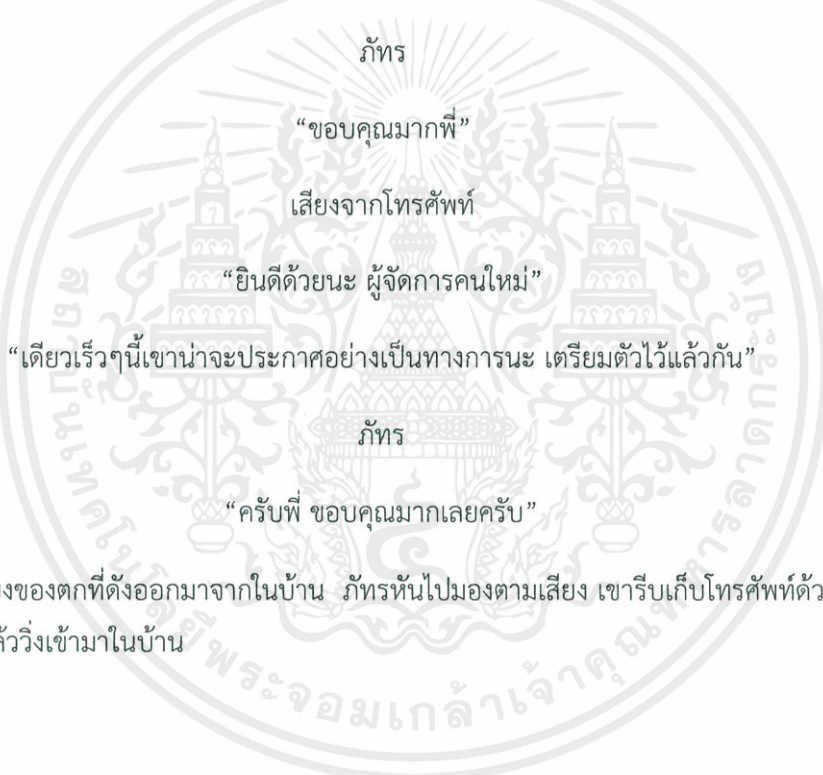
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะนั้นก็มีเสียงโทรศัพท์ของภัทรดังขึ้น ภัทรหันไปมองตามเสียง ก่อนจะถอดปลั๊กเตารีด แล้วม้วนสายไฟเตารีดแล้วนำไปเก็บไว้ในตู้ ภัทรรีบเดินออกจากห้องไปที่ชั้นวางของกลางบ้าน เขาหยิบโทรศัพท์มือถือที่กำลังสั่นขึ้นมากดรับโทรศัพท์แล้วเดินออกไปคุยโทรศัพท์หน้าบ้าน ในขณะที่ภรรยาที่ยืนอยู่ในห้องเสื้อผ้า มองเสื้อที่ภัทรยังรีดไม่เสร็จที่วางคางอยู่ที่โต๊ะรีดผ้าแล้วเดินเข้ามาในห้อง

Scene17A1 ภัทรคุยโทรศัพท์

ภายนอก/กลางคืน/หน้าบ้าน

ภัทรเดินคุยโทรศัพท์อย่างอารมณ์ดี เขาคุยไปยิ้มไป

ภัทรได้ยินเสียงของตึกที่ตั้งออกมาจากในบ้าน ภัทรหันไปมองตามเสียง เขารีบเก็บโทรศัพท์ด้วยหน้าตาตื่น แล้ววิ่งเข้ามาในบ้าน

Scene17A2 ภรรยาตาย

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภรรยาเดินเข้ามาหยิบเตารีด ที่ภัทรเก็บเรียบร้อยแล้ว ออกมาเธอ เธอเสียบปลั๊กเตารีดช่องที่มีคราบรอยไหม้ และรีดผ้าที่ภัทรรีดค้างไว้ เธอรีดจนเสร็จก็เดินเอาเสื้อไปใส่ไม้แขวนแล้วแขวนไว้ เธอเดินออกไปจากห้องนั้น แล้วก็นึกขึ้นได้ว่าลืมถอดปลั๊กเตารีดจึงเดินกลับมาเพื่อถอดปลั๊กเตารีด ในขณะนั้นเตารีดร้อนมากจนเริ่มมีควันลอยขึ้นมา ด้วยความตกใจและกลัวนิดเริ่มรน จนทำให้มือไปโดนเตารีดที่กำลังร้อน นิดพยายามหมุนปิดเตารีดที่กำลังร้อน และก้มลงไปดึงปลั๊กโดยใช้มือข้างหนึ่งทาปไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บนปลั๊ก และอีกมือใช้ดึงสายเตารีด จนทำให้เกิดไฟฟ้าลัดวงจร ทำให้เธอโดนไฟดูดจนล้มไปลงบนขา
ของกระจาย ในมือของภรรยายังคงกำปลั๊กเตารีดไว้อยู่ ที่เตารีดมียังคงมีควันลอยขึ้น

ควันลอยขึ้นจากเสื้อที่ภัทรแช่เตารีดทิ้งไว้

เจน

“พ่อมันไหม้หมดแล้ว”

เจนรีบเดินมาหยิบเตารีดออกจากเสื้อที่ภัทรแช่ไว้ จนทำให้เสื้อไหม้และขาดเป็นรูและรีบถอดปลั๊กเตารีดออก ภัทรนั่งนิ่งน้ำตาไหลออกมา เจนเห็นพ่อน้ำตาไหลจึงรีบลงมานั่งข้างพ่อ

ภัทร

“แม่ตายเพราะพ่อ..”

เจน

“พ่อ..มันเป็นอุบัติเหตุ”

“แม่ไม่ได้ตายเพราะพ่อหรอก”

ภัทร

“วันนั้นพ่อทิ้งแม่ไว้..”

เจน

“พ่ออย่าโทษตัวเองเลย ไม่มีใครอยากให้เกิดหรอก”

เจนน้ำตาคลอ बै้า ปลอบพ่อที่กำลังร้องไห้อย่างรู้สึกผิด

Insert รูปมรณะภรรยาที่ติดอยู่ที่ผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene18 ว่างเปล่า
ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทนั่งอยู่คนเดียวกลางบ้าน ในบรรยากาศที่เงียบเหงาและเค้งคว้าง โดยผนังบ้านมีรูปครอบครัวในภาพมีรูป ภัท ภรรยา และลูกสาว กำลังยิ้มกันอย่างมีความสุข อีกรูปเป็นรูปงานแต่งงานลูกสาว ไล่มาจนถึงรูปมรณะภรรยา ภัทนั่งมองรูปภรรยา

Insert รูปต่างๆภายในบ้าน

Insert บ้านในมุมต่างๆที่ว่างเปล่า

3.2 การปรับปรุงบทภาพยนตร์

หลังจากบทภาพยนตร์ฉบับแรกเสร็จสมบูรณ์ ก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยปรับเปลี่ยนวิธีการเล่าเรื่อง และ ปรับเปลี่ยนมุมของตัวละคร และตัดเนื้อหาบางส่วนออกไป เพื่อความกระชับ

3.3 บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

Scene1 โล้งใจ

ภายใน/กลางคืน/บ้าน(ห้องนอน)

Insert บ้านที่ดูเงียบเหงาปิดไฟมีแต่ไฟหน้าบ้านที่เปิดอยู่

ภัทเปิดประตูเดินเข้าบ้านมาอย่างเร่งรีบ เขารีบวิ่งขึ้นชั้น2ไปที่ห้องนอน ภัทเปิดประตูห้องนอนเข้าไป เห็นภรรยาอนอนอยู่ที่เตียง ภัทรู้สึกโลงใจ เขาเดินไปนั่งที่เตียงฝั่งที่ว่างแล้วนอนลงกอดภรรยาที่นอนอยู่

Scene1A (flashback)

ภายใน/กลางคืน/บ้าน(ห้องนอน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภัทรนอนคนเดียวที่ว่างเปล่า โดยมีรูปภรรยาวางอยู่ที่หมอน

Scene2 เข้าที่ว่างเปล่า

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องนอน)

แสงแดดยามเช้าจากทางหน้าต่างส่องเข้ามากระทบหน้าภัทรที่นอนอยู่บนเตียง หัวเตียงมีนาฬิกาตั้งโต๊ะเล็กๆบอกเวลา 8.30 น. มีหนังสือที่ยังอ่านไม่จบวางไว้อยู่ 2-3 เล่มอย่างไม่เป็นระเบียบ มียาหม่อง แวนตา และกรอบรูปที่มีรูปของภัทรกับภรรยา ภัทรตื่นและลุกขึ้นมา นั่งหันไปมองที่ข้างๆที่ว่างเปล่า ที่นอนและหมอนเรียบไม่มีรอยยับเหมือนที่นอนตรงนั้นไม่ได้ผ่านการใช้งานมา ภัทรจะลุกออกจากที่นอนและเดินลงมาข้างล่าง

Scene3 จ้อภรรยา

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(โต๊ะกินข้าว)

ภัทรเดินลงบันไดมาจากชั้น 2 เห็นเจน ลูกสาววัย 28 ของภัทร กำลังยืนเฝ้าอาหารใส่ชามอยู่ที่โต๊ะกินข้าว โดยมีภรรยาของเขานั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าวอีกฝั่ง จัดการเตรียมกับข้าว 3 อย่างวางไว้ให้ภัทรบนโต๊ะกินข้าว ภัทรเดินมาที่โต๊ะกินข้าว เป็นจังหวะเดียวกับที่เจนเงยหน้าขึ้นมาพอดี

เจน

“อ้าวพ่อ มากินข้าวค่ะ”

เจนพูดเสร็จก็เดินไปที่บาร์ ภัทรนั่งลงที่โต๊ะกินข้าว เจนทยายออกมาจากขวด 2 เม็ดแล้วเอามาวางให้ภัทรที่โต๊ะกินข้าว

เจน

“เดี๋ยวหนูไปทำงานแล้วนะ”

“พ่ออย่าลืมกินยาด้วยนะ”

เจนเอายาวางไว้ให้พ่อเสร็จก็รีบเดินไปหยิบกระเป๋าและออกไปจากบ้านอย่างเร่งรีบ ภัทรมองตามเจนแล้วหันกลับมามองหน้าภรรยาที่นั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าว ภรรยา นั่งกินข้าวตามปกติ

ภัทร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“มีแต่ของโปรดเธอทั้งนั้นเลย”

ภัทรพูดแล้วตั้งกับข้าวใส่จานของภรรยา ภรรยาเหลืบตาขึ้นมามองภัทรแวบหนึ่ง แล้วก้มลงไปกินข้าว ทำหน้านิ่งเฉยไม่สนใจภัทร ภัทรหน้านิ่งไปสักพักก่อนจะพยายามพุดจ้อภรรยาต่อ

ภัทร

“เธอโกรธฉันหรือ”

“ผมขอโทษนะที่ช่วงนี้ไม่มีเวลาให้คุณเลย”

“แต่ต่อไป”

ภรรยาลุกขึ้นจากโต๊ะกินข้าวในขณะที่ภัทรกำลังพุดอยู่โดยไม่สนใจภัทร ภัทรมองตามภรรยา

Scene4 ล้างจาน

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องครัว)

เมื่อกินข้าวเสร็จ ภัทรเดินถือจานข้าวเข้ามาในครัว นิดกำลังยืนล้างจานอยู่ในห้องครัว ภัทรยืนมองนิดที่กำลังล้างจานด้วยความ ม ง

Scene5 หลงลืม

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

เสียงกดชักโครกและเสียงน้ำที่อ่างล้างมือดังออกมาจากห้องน้ำ ก่อนที่ภัทรจะเปิดประตูและเดินออกมาจากห้องน้ำ โดยน้ำที่อ่างล้างมือยังคงเปิดทิ้งไว้อยู่ สักพักภัทรเดินกลับมาปิดน้ำ และทำหน้าสับสนก่อนจะเดินออกไปอีกครั้ง

Scene6 กินยา

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรเดินถือแก้วน้ำมาเพื่อจะกินยา ภัทรเปิดลิ้นชักและหยิบยาหลายซองขึ้นมาดูอย่างไม่แน่ใจ ว่าต้องกินอันไหน ภัทรหยิบยามากิน ระหว่างนั้นสายตาเขาก็มองไปเห็นแผ่นกระดาษในลิ้นชัก ภัทร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หยิบกระดาษขึ้นมาอ่าน เป็นใบวินิจฉัยโรคที่บอกว่าเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดเกิดเร็วในคนที่อายุน้อย
ภัทรอ่านเสร็จก็มองไปที่โต๊ะรับแขกเห็นนิตนังร้องไห้อยู่ เธอเอามือขึ้นมาปาดน้ำตาอย่างพยายาม
เข้มแข็ง

Scene7 ตากผ้า

ภายนอก/เย็น/หน้าบ้าน

ภัทรนั่งเหม่ออยู่หน้าบ้าน ระหว่างนั้นก็หันไปเห็นนิตยีนเก็บผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า ภัทรนั่งมอง
นิตด้วยสายตาที่อ่อนโยน แต่เมื่อมองไปอีกที่ นิตหายไปแล้วเหลือแต่ราวตากผ้าและเสื้อผ้าไม่กี่ชิ้น
แขวนอยู่ ภัทรมีสีหน้างงกับภาพที่เธอเห็น

Scene8 ความแปลกของพ่อ

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

เจนนั่งคุยโทรศัพท์กับแฟนและกำลังนั่งดูของชำร่วยสำหรับงานแต่งงานไปด้วย

เจน

"เค้าสั่งของชำร่วยมาเพิ่มอีกนะ"

ในขณะเดียวกันภัทรนั่งดูโทรทัศน์อยู่กลางบ้าน ภัทรเปลี่ยนช่องโทรทัศน์เป็นช่องละคร แล้วก็ยืนรีโมท
ไปให้ภรรยาที่กำลังนั่งดูทีวีอยู่ข้างๆ และลุกออกไปโดยที่ไม่ปิดโทรทัศน์ และเดินขึ้นห้องนอนไป เจนที่
กำลังนั่งคุยโทรศัพท์อยู่ที่โต๊ะกินข้าวหันมามองภัทรที่ไม่ปิดทีวี

เจน

"พ่อทำไมไม่ปิดทีวีเนี่ย"

ภัทรเดินขึ้นห้องไปโดยไม่ได้ฟังที่เจนพูด เจนมองตามภัทรด้วยความงงกับการกระทำของพ่อ

Scene9 ไม้กวาดเก่าๆ

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรนั่งอยู่กลางบ้านมองนิตที่กำลังกวาดบ้านอยู่ตรงหน้าเขา แต่เมื่อมองอีกทีก็เห็นแต่ไม้กวาดเก่าๆและที่ตักขยะวางอยู่ โดยไม่มีนิต

Scene10 ความพยายามของเธอ

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรนั่งเล่นโทรศัพท์อยู่ที่กลางบ้าน มีเสียงไลน์ดังเข้ามา ภัทรเปิดดูเป็นไลน์จากเจน ที่ส่งมา

ข้อความ

“สุขสันต์วันเกิดนะคะพ่อ ขอให้พ่อมีความสุขภาพร่างกายแข็งแรง อยู่กับหนูไปนานๆ”

“เดี๋ยวเคลียงานเสร็จจะรีบกลับไปฉลองด้วยนะคะ ><”

ภัทรนั่งอ่านข้อความจากลูกสาวด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม เขาคดส่งสติ๊กเกอร์กลับไปให้เจน

มีเสียงดังก๊อกแก๊กมาจากห้องครัว ภัทรหันไปมองตามเสียง เห็นนิตกำลังยืนเตรียมทำกับข้าวอยู่ในห้องครัว ภัทรลุกเดินไปหานิตในครัว นิตกำลังเตรียมอาหารโดยเปิดดูหนังสือสูตรอาหารไปด้วย และพยายามทำอาหารด้วยความตั้งใจ ภัทรยืนมองนิตที่กำลังตั้งใจทำอาหารให้เขา ภัทรเดินเข้าไปในครัว และเปิดหนังสือเมนูอาหารที่วางอยู่บนโต๊ะ ในหนังสือมีการขีดฆ่าทับซ้อนกันเต็มไปหมด ภายในห้องครัวไม่มีใครอื่นนอกจากภัทร

Scene11 กลับไปทำงาน

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ภัทรเดินลงมาจากชั้นสอง ในมือถือกระเป๋าเตรียมตัวพร้อมจะไปทำงาน เดินมาเจอเจนที่กำลังชงกาแฟอยู่ในห้องครัว ภัทรหันไปบอกเจนอย่างเร่งรีบ

ภัทร

“เจนพ่อต้องไปเคลียงานที่บริษัท ดูบ้านด้วยนะ”

ภัทรพูดเสร็จก็รีบออกจากบ้านไป เจนยืนถือแก้วกาแฟมองพ่อที่เร่งรีบโดยยังไม่ทันได้พูดอะไร

Scene12 การตายของนิต

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

นิตยืนรีดผ้าอยู่ในห้องเสื้อผ้า เมื่อรีดเสร็จก็เอาเสื้อผ้าไปแขวน และกลับมาตั้งปลั๊กเตารีด แต่ในขณะที่นิตดึงปลั๊กก็เกิดไฟฟ้าลัดวงจร นิตล้มลงไปพร้อมกับไฟดับทั้งบ้าน

Scene13 ภรรยาหายตัวไป

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

Insert บ้านทั้งหลังจากภายนอก เห็นปิดไฟมืดหมด

บ้านปิดไฟทั้งหลัง ภัทรรีบเดินเข้าบ้านมาเขาเปิดไฟทั้งบ้าน แล้วเดินหาภรรยาทุกที่ทุกห้องของบ้าน ทั้งห้องครัว ห้องน้ำ ห้องนอนที่ชั้นบน

ภัทร

“นิต”

“นิตอยู่ที่ไหน”

แต่ก็ไม่เจอภรรยา ภัทรหยุดยืนอยู่กลางห้องนอนอย่างเค็งค้าง

Scene14 ทะเลาะกับลูก

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

ภัทรนั่งอยู่ที่โซฟากลางบ้าน จนถึง 5 ทุ่มกว่า เจนเจนกลับบ้านมา เจนเดินเปิดประตูเข้าบ้านมา ด้วยความพลัยมือถือของพะรุงพะรัง ภัทรรีบลุกไปต่อว่าเจนด้วยความโมโห

ภัทร

“ทำไมไม่อยู่บ้าน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจน

“หนูไลน์ไปบอกพ่อแล้วไง”

ภัทร

“ทิ้งแม่ไว้บ้านคนเดียวได้ยังไง”

เจนเริ่มมีสีหน้า งง

ภัทร

“แล้วนี่แม่หายไปไหน”

เจนมองภัทรด้วยความงง กับสิ่งที่ภัทรพูด

เจน

“แม่ตายไปนานแล้ว”

เห็นรูปมรณะของภรรยา ที่ติดอยู่ที่ผนังบ้าน ภัทรอิงกับสิ่งที่ได้ยิน เขาเริ่มสับสนว่าอะไรคือความจริง ภัทรเริ่มจำเหตุการณ์ต่างๆได้ เขาสับสนจนลึ้มลง

Scene15 ว้างเปล่า

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

Insert บ้านในมุมต่างๆที่ว่างเปล่า

ภัทรนั่งอยู่คนเดียวกลางบ้าน ในบรรยากาศที่เงียบเหงาและเคืองคว้าง

บทที่ 4

ขั้นตอนการดำเนินงานและขั้นตอนการถ่ายทำ

4.1 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production)

การวางแผนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง 'ลิ้ม...คิดถึง' ข้าพเจ้าได้วางแผนเตรียมการถ่ายทำออกเป็นส่วนๆ โดยเริ่มจากการคัดเลือกนักแสดง หาสถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก หาตัวอย่างมุกกลิ้งและขนาดภาพ เตรียมทีมงาน และวางแผนการถ่ายทำ เป็นต้น

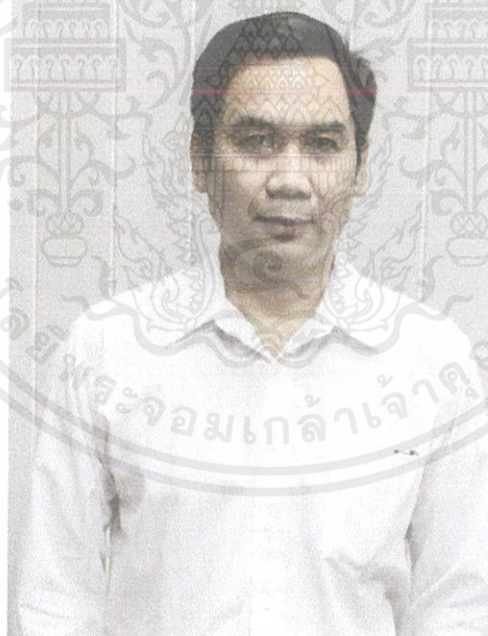
การคัดเลือกนักแสดง

ในการคัดเลือกนักแสดงนั้น ข้าพเจ้าได้คัดเลือกจากการบุคลิกภาพภายนอกเป็นอย่างแรกให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของตัวละคร หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะดูที่ความเข้าใจในบทบาทของตัวละครนั้นๆ โดยคัดเลือกผู้ที่เข้าใจในบทบาทและมีประสบการณ์ชีวิตใกล้เคียงกับตัวละคร และเมื่อคัดเลือกนักแสดงมาแล้วก่อนการถ่ายทำข้าพเจ้าก็จะคุยกับนักแสดงเพื่อให้เข้าใจในบทบาท และ ตัวละครอย่างแท้จริง ก่อนจะเริ่มถ่ายทำภาพยนตร์

ภัทร

ภัทรจะรับบทเป็นตัวละครหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงเลือกจากประสบการณ์ชีวิต และทัศนคติของนักแสดงที่ใกล้เคียงกับตัวละคร เพื่อให้เข้าใจในบทบาทและความรู้สึกของตัวละครมากที่สุด

ตัวละครภัทร ชายวัย 56 ปี เป็นคนที่จริงจังกับชีวิต จริงจังกับหน้าที่การงาน จนทำให้ละครรอบคร่ำไป แต่เมื่อเขาป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ ก็เกิดอาการหลงลืมและสับสน รูปลักษณ์ภายนอกของภัทรจึงต้องมีความสุข แต่มีสายตาดูเศร้าและสับสน สามารถแสดงออกผ่านทางสีหน้าและแววตาได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.1 นักแสดงที่รับบทเป็นภัทร (นายณิศร มังกรบุญมาศักดิ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิต

ตัวละครนิต รับบทเป็นแม่บ้านที่รักครอบครัว ข้าพเจ้าจึงเลือกจากประสบการณ์ชีวิตของนักแสดง เพื่อให้มีความเข้าใจในบทบาทและความรู้สึกของตัวละครมากที่สุด

นิต แม่บ้านหญิงวัย 53 ปี เป็นภรรยาของภัทร ที่เสียชีวิตไปแล้ว โดยระหว่างเรื่องนิตจะปรากฏตัวในรูปแบบภาพในความทรงจำของภัทร รูปลักษณ์ภายนอกของนิตจึงจะต้องสวย ดูใจดี และอบอุ่น

ภาพที่ 4.2 นักแสดงที่รับบทเป็นนิต (นางเบญจา สิงขรวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจน

เจนรับบทเป็นลูกสาวของนิตและภัทร ที่ต้องดูแลพ่อที่ป่วยเป็นอัลไซเมอร์ ข้าพเจ้าจึงคัดเลือกจากบุคลิกภายนอก และทัศนคติที่มีต่อครอบครัว

เจนหญิงสาววัย 28 ปี เป็นคน

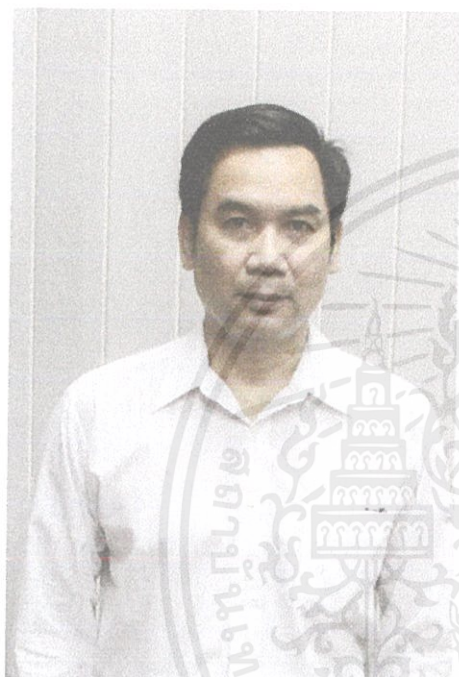

ภาพที่ 4.3 นักแสดงที่รับบทเป็นเจน (นางสาวบุญญินท์ อนันต์พงษ์สุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

CASTING SHEET

TITLE : สีม...คิดถึง

บทบาท : ภัทร (พ่อ)			
ชื่อ : นายธนิศร มังกรบุญมาศักดิ์			
ชื่อเล่น : วิน			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 062-558-1293			
อาชีพ : ธุรกิจส่วนตัว			
เพศ	ชาย	อายุ	52
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย

สัดส่วน

ส่วนสูง	170	น้ำหนัก	72
ผม	สีดำ		

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	M	กางเกง	32
รองเท้า	42-42.5	กระโปรง	-
สายตา	ปกติ	แว่น	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE : ลืม...คิดถึง

บทบาท : นิด (แม่)			
ชื่อ : นางเบญจา สิงขรวัดน์			
ชื่อเล่น : ย้งหียี			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 098-196-6356			
อาชีพ : ธุรกิจส่วนตัว			
เพศ	หญิง	อายุ	50
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย

สัดส่วน

ส่วนสูง	156	น้ำหนัก	47
ผม	สีดำ		

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	S	กางเกง	28
รองเท้า	38	กระโปรง	28
สายตา	ปกติ	แว่น	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE : สีม...คิดถึง

บทบาท : เจน (ลูก)			
ชื่อ : นางสาวบุญญินท์ อนันต์พงษ์สุข			
ชื่อเล่น : ต้าร์			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 083-199-2838			
อาชีพ : นักศึกษา			
เพศ	หญิง	อายุ	23
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย

สัดส่วน

ส่วนสูง	158	น้ำหนัก	48
ผม	น้ำตาล		

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	S	กางเกง	28
รองเท้า	38	กระโปรง	28
สายตา	ปกติ	แว่น	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแต่งหน้าและเสื้อผ้า (costume)

ภาพยนตร์เรื่อง 'ลิ้ม...คิดถึง' จะเล่าเรื่องผ่านมุมมองความทรงจำของภัทรเป็นหลัก เครื่องแต่งกายและแต่งหน้าจึงต้องการความเป็นธรรมชาติมากที่สุด

ตัวละครภัทร

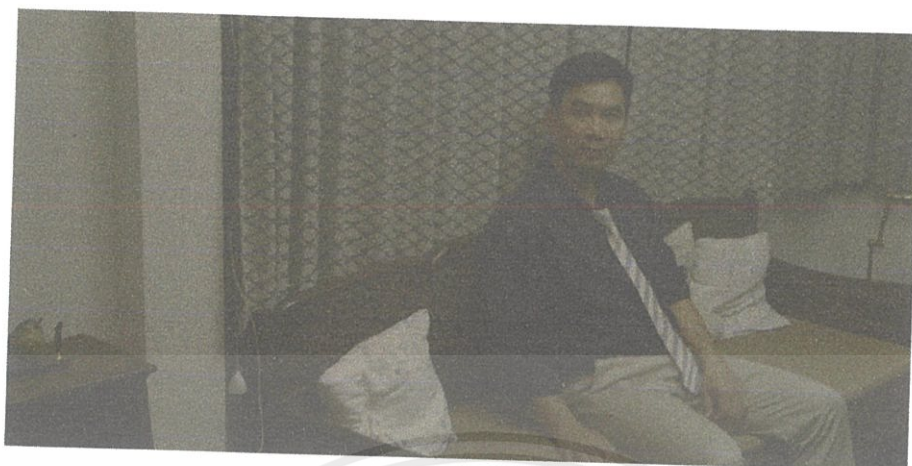
การแต่งกาย - ในบทภาพยนตร์ตัวละครภัทรจะอยู่ที่บ้านเป็นหลัก เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจะเน้นไปที่ เสื้อยืดสีพื้น และ กางเกงขาสั้นเพื่อต้องการความเป็นธรรมชาติที่สุด ส่วนในซีนที่ต้องออกไปทำงานเสื้อผ้างก็จะจะเป็นลักษณะพนักงานออฟฟิศ เสื้อเชิ้ต กางเกงขายาว เนคไท โดยโทนสีของเสื้อผ้านั้นจะเน้นไปที่โทนเย็น เช่น ขาว น้ำตาล กรม

Make up - ในภาพยนตร์จะเน้นช่วงเวลาที่ภัทรป่วยและอยู่ที่บ้านเป็นหลัก เนื่องจากต้องการความเป็นธรรมชาติ และต้องการให้ดูป่วยและโทรมจึงไม่ใช่เมคอัพกับตัวละครภัทร

ภาพที่ 4.4 เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครภัทรตอนอยู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครภัทรตอนไปทำงาน

ตัวละครนิต

การแต่งกาย – การแต่งกายของนิตเสื้อผ้าจะเน้นไปที่โทนสีอ่อนเป็นหลัก เช่น สีขาว สีฟ้าอ่อน เป็นต้น

Make up – ในบทภาพยนตร์ตัวละครนิตจะปรากฏตัวในรูปแบบของภาพในความทรงจำของภัทรตลอดทั้งเรื่อง จึงต้องการให้นิตดูสวยงามแต่ยังคงความเป็นธรรมชาติ โดยใช้เมคอัพโทนอ่อน

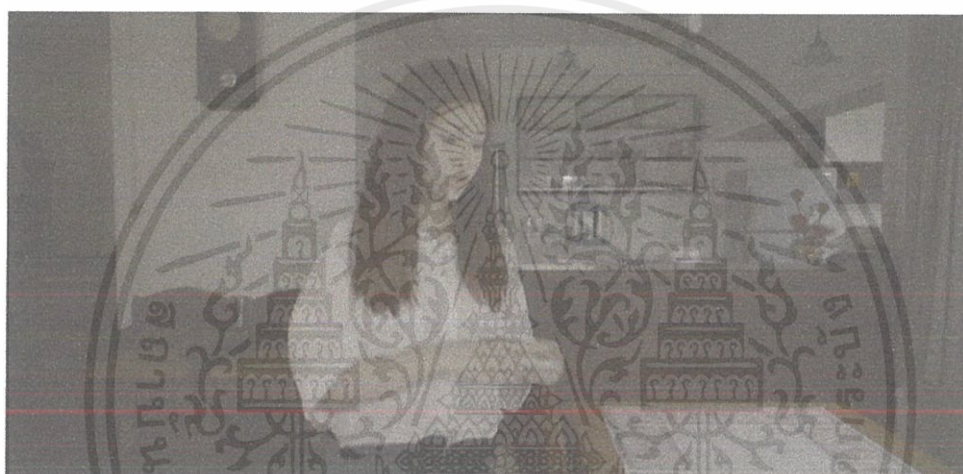
ภาพที่ 4.6 เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครนิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครเจน

การแต่งกาย – เจนในวัย 28 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงาน เครื่องแต่งกายของตัวละครเจนจะเรียบง่าย ความเป็นผู้ใหญ่ โดยจะเน้นไปที่สีโทนอ่อน เช่น สีขาว สีเทา เป็นต้น

Make up – เมคอัพของตัวละครเจน จะเน้นความสวยแบบเรียบง่าย แต่งหน้าโทนอ่อนให้ความรู้สึกผ่อนคลาย

ภาพที่ 4.7 เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครเจนไปทำงาน

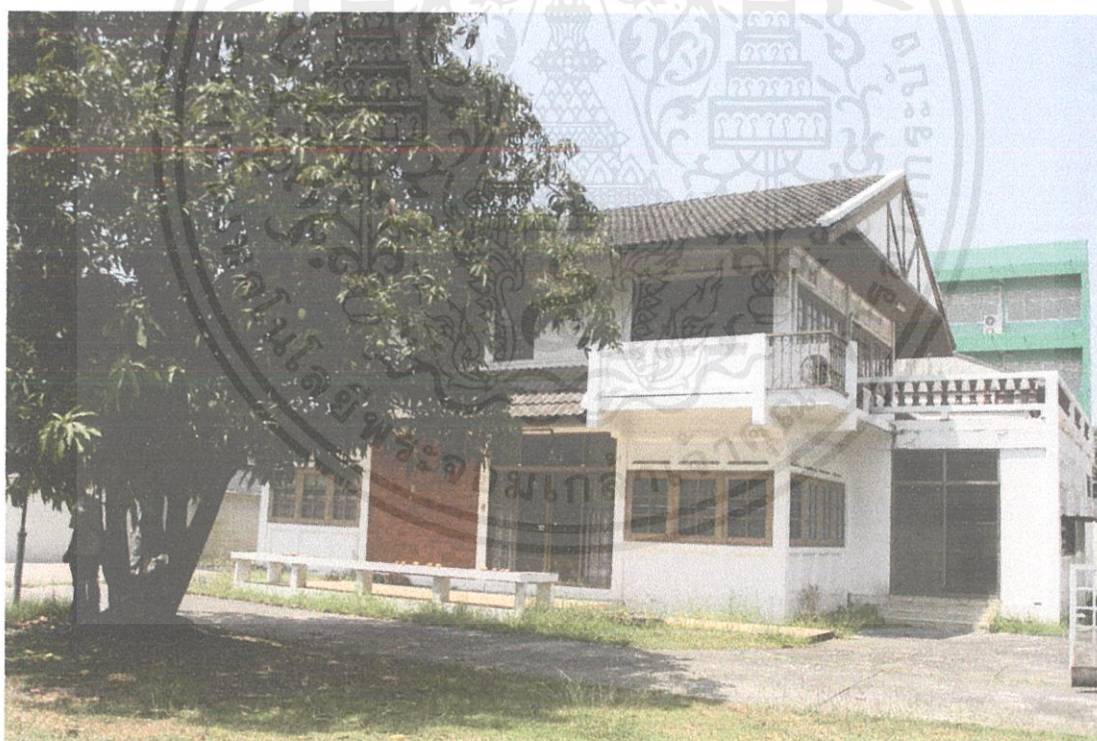

ภาพที่ 4.8 เสื้อผ้าและการแต่งหน้าตัวละครเจนอยู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

เนื่องจากภาพยนตร์นี้เรื่องนี้จะดำเนินเรื่องจะอยู่ที่บ้านตลอดทั้งเรื่อง ข้าพเจ้าจึงคัดเลือกบ้านที่ตรงตามภาพที่คิดไว้ที่สุด โดยเป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น มีความเก่าแก่ มีพื้นที่ภายในบ้านเยอะและแบ่งโซนห้องต่างๆอย่างชัดเจนเนื่องจากตัวละครต้องทำกิจกรรมภายในบ้านตลอดทั้งเรื่อง จึงต้องการพื้นที่เพื่อไม่ให้ดูซ้ำและหน้าเบื่อ มีหน้าต่างเยอะซึ่งจะทำให้ได้แสงที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งบ้านหลังนี้ก็ตรงตามความต้องการของข้าพเจ้า แต่บ้านหลังนี้เป็นบ้านที่ไม่มีคนอยู่มานาน ทำให้ไม่มีเฟอร์นิเจอร์เลยนอกจากชุดรับแขก และ โต๊ะอาหาร ข้าพเจ้าจึงย้ายชุดรับแขกและโต๊ะอาหารไปจัดเรียงใหม่ให้เหมาะสม และไปหาเฟอร์นิเจอร์ที่ดูเข้ากันได้กับบรรยากาศของบ้าน คนเข้ามาเช็ดเพื่อให้มีความสมจริง และทำให้บ้านดูมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 4.9 ภาพบ้านภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ภาพการเซ็ตบ้านชั้นล่าง 1

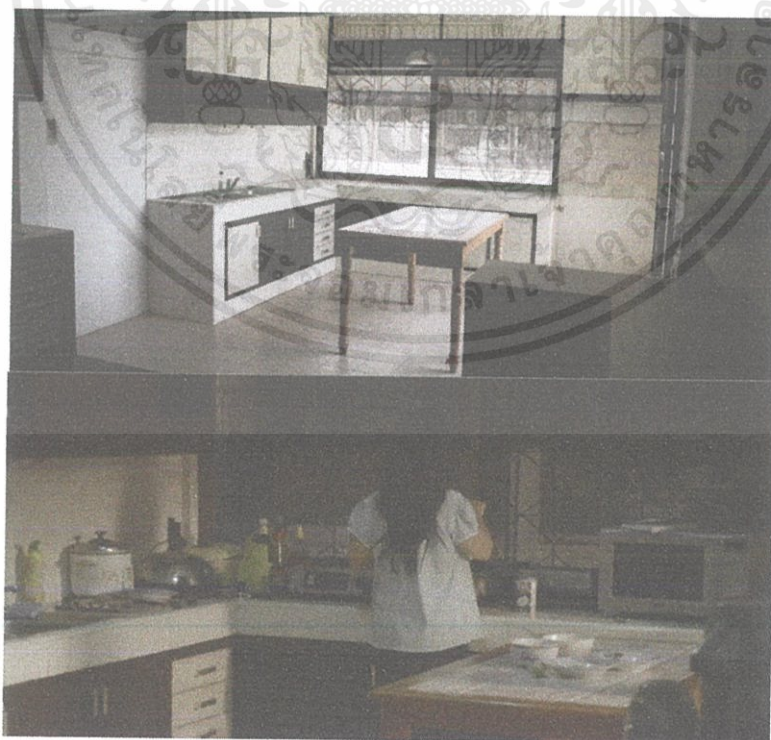

ภาพที่ 4.11 ภาพการเซ็ตบ้านชั้นล่าง 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ภาพการเช็ดห้องนอน

ภาพที่ 4.13 ภาพการเช็ดห้องครัว

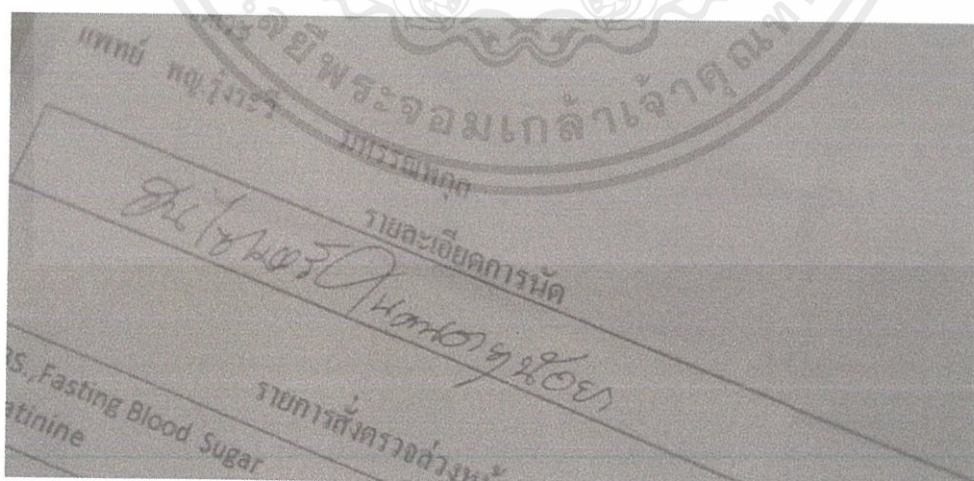
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก

เนื่องจากในภาพยนตร์นั้นจะเล่าถึงอาหารป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ จึงต้องเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก เช่น ยา ใบริวจฉัยโรค เป็นต้น นอกจากนั้นก็ยังมีอุปกรณ์ประกอบฉากที่ช่วยเล่าเรื่องราว และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆภายในบ้าน

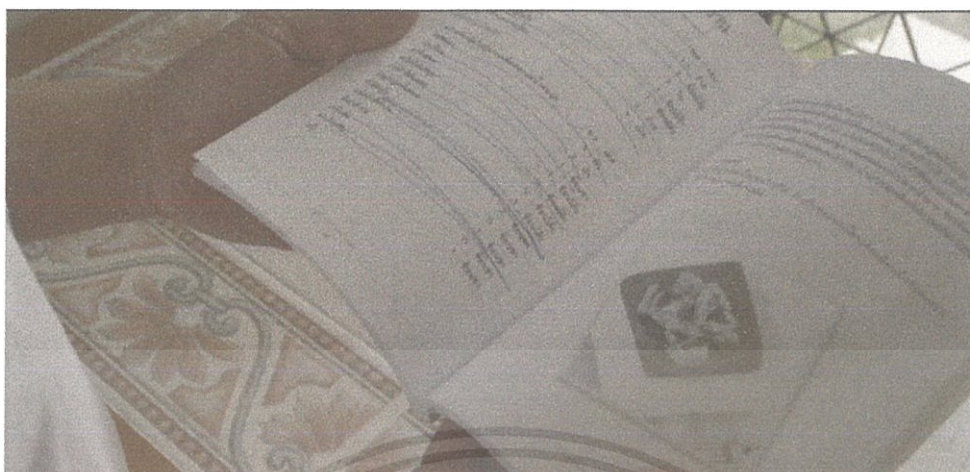

ภาพที่ 4.14 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก ยา

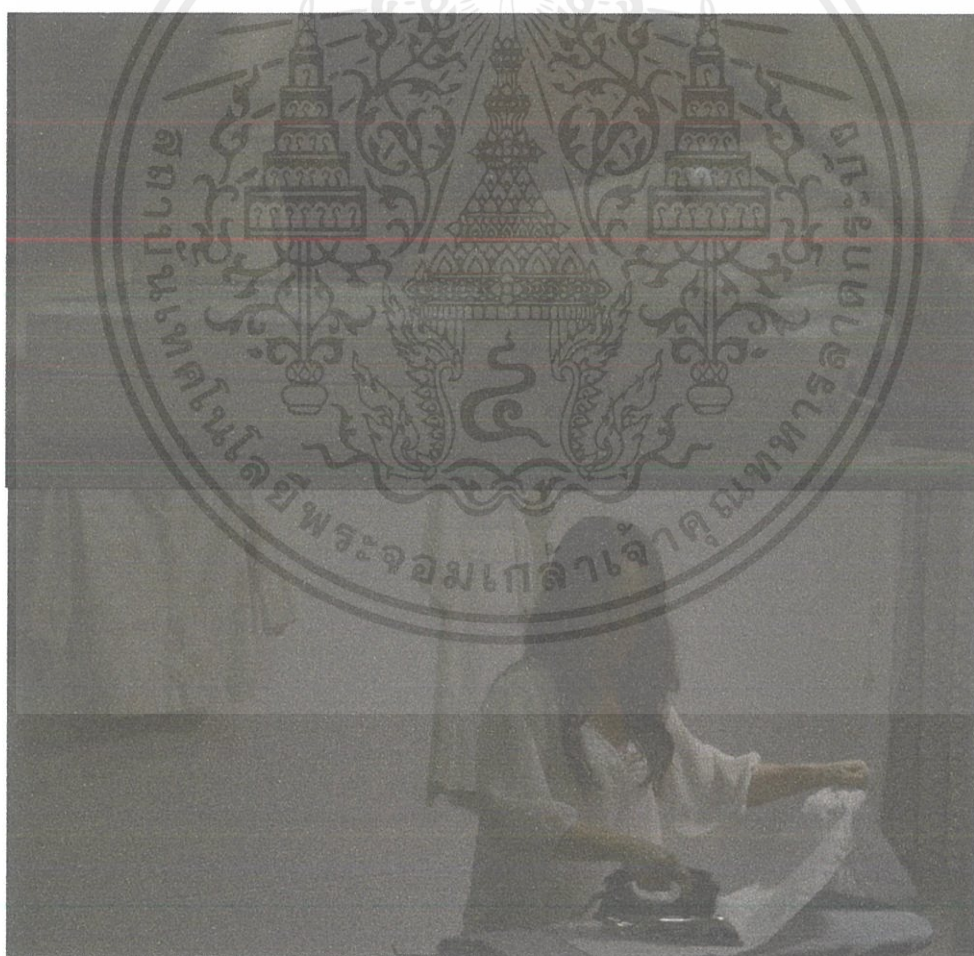

ภาพที่ 4.15 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก ใบริวจฉัยโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.16 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก หนังสือสูตรทำอาหาร

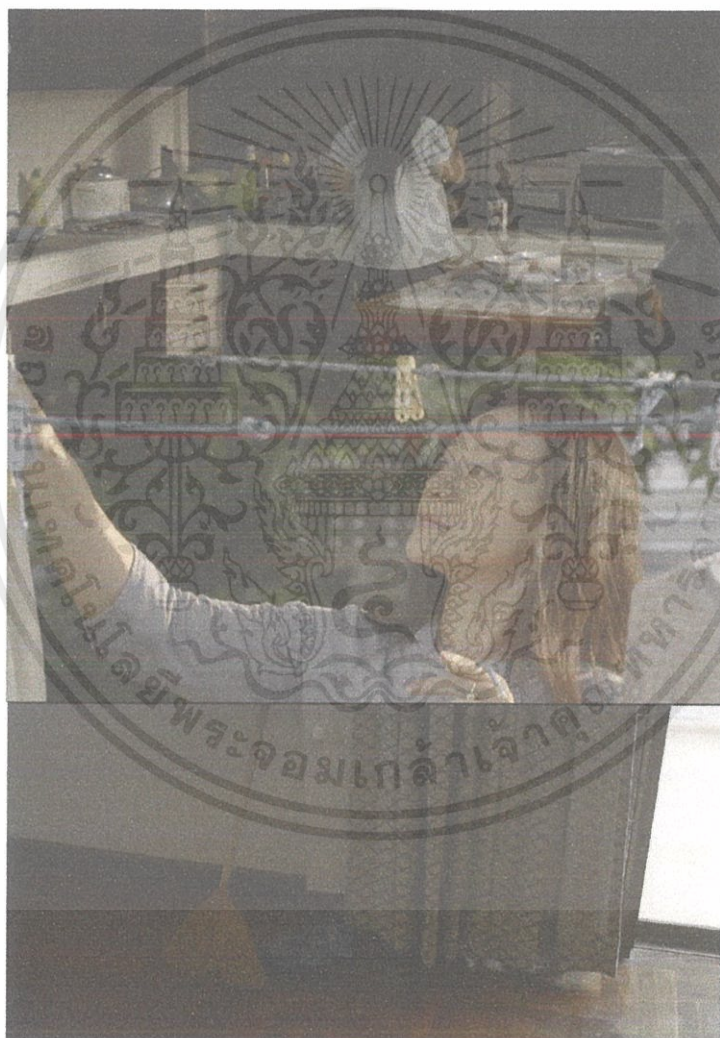

ภาพที่ 4.17 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก เตารีดและปลັก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุกกล้องและขนาดภาพ

เนื่องจากในบทภาพยนตร์จะเล่าผ่านมุมมองความทรงจำของภัทรที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ ภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพในความทรงจำของภัทร ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้มุกภาพแทนสายตาในการสื่อสาร ภาพในความทรงจำของตัวละครออกมา และภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการเน้นไปที่อารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร มุกกล้องและขนาดภาพจะเป็นไปตามรูปแบบพื้นฐานภาพยนตร์ปกติ

ภาพที่ 4.18 ตัวอย่างมุกภาพแทนสายตาในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำภาพยนตร์

Title : สีม...คิดถึง

Date : 29 มีนาคม 2559

DAY	SCENE	INT / EXT	D/N	TALENT	LOCATION	PROP	COSTUME	TIME
1	Scene4 เข้าที่วางเป่า ภายในกลางวันบ้าน (ห้องนอน)	INT	D	ภัทร	บ้าน	ยาในหนังสือ/กรอบรูป		09 00 – 10.00 1 ชม.
1	Scene6 จะไป โรงพยาบาล ภายในกลางวันบ้าน (ห้องครัว)	INT	D	ภัทร, นิด	บ้าน	จานที่ล้างจาน		10.30 – 11.30 1 ชม.
พักทานข้าว - set 1 ชม.								
1	Scene5 เป็นโรคสมอง เสื่อม ภายในกลางวันบ้าน Scene3A (flashback)	INT	D	ภัทร, นิด	บ้าน	ยาในนัดนอนหลายใบ/ใบ วินิจฉัยโรค เอกสารต่างๆใน ลิ้นชัก		12 30 – 14.30 2 ชม.
1	Scene1x วางเป่า ภายในกลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร	บ้าน	รูปมรณะภรรยา		14.30-15.30 1 ชม.
พักทานข้าว - set 1 ชม.								
1	Scene17A1 ภัทรดู โทรศัพท์ ภายนอกกลางคืนหน้า บ้าน	EXT	N	ภัทร	บ้าน	โทรศัพท์มือถือ		18 30 – 19 00 30 นาที
1	Scene17A วันเกิดเหตุ (flashback) ภายในกลางคืนบ้าน Scene17A2 ภรรยาตาย ภายในกลางคืนบ้าน	INT	N	ภัทร, นิด	บ้าน	เตารีดแบบเก่า/โต๊ะผ้า แขนยื่น/ตู้ฟงฮันเก่า/ เสื้อชีวิตเสื้อผ่านราวแขวน เสื้อผ้า		19.15-23.00 3.30 ชม.

ภาพที่ 4.19 ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title: ลืม...คิดถึง

Date : 30 มีนาคม 2559

DAY	SCENE	INT / EXT	D/N	TALENT	LOCATION	PROP	COSTUME	TIME
2	Scene 5 ใจภรรยา ภายในกลางวันบ้าน(โต๊ะ กินข้าว) Scene 5A (flashback)	INT	D	ภัทร, นิด เจน	บ้าน	แกง3อย่าง ซาม3ใบ/จาน2 ใบ/ช้อนช้อม2ชุด/แก้วน้ำ2 แก้ว		9.00 – 11.00 2 ชม
พักทานข้าว + set 1 ชม								
2	Scene 10A ล้างจาน ภายในกลางวันบ้าน Scene 10A-1 ล้างจาน	INT	D	ภัทร, นิด เจน	บ้าน	จานใช้แล้ว 4-5 ใบ/น้ำยา ล้างจานที่ล้างจานผ้าเช็ด โต๊ะ		12.00 – 13.00 1 ชม.
2	Scene 10B ดูทีวี ภายในกลางคืนบ้าน Scene 10B-1 ดูทีวี	INT	N	ภัทร, นิด เจน	บ้าน	รีโมททีวี เครื่องงานแต่ง/		13.30 – 14.30 1 ชม
2	Scene 9 ความลำบากของ โรคอัลไซเมอร์ ภายในกลางวันบ้าน Scene 9A (flashback)	INT	D	ภัทร, นิด	บ้าน	โทรศัพท์มือถือเครื่องครัว/ วัตถุดิบทำอาหาร/หนังสือ สูตรอาหาร		15.00 – 17.30 2ชม ครึ่ง
พักทานข้าว + set 1ชม								
2	Scene 9B วันเกิดภัทร (flashback) ภายในกลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร, นิด	บ้าน	อาหาร		18.30 – 20.00 1 ชม ครึ่ง
2	Scene 3 โด่งใจ ภายในกลางคืนบ้าน (ห้องนอน)	INT	N	ภัทร, นิด	บ้าน	ยาแก้ปวดหนังสือกรอบรูป		20.30 – 21.30 30 นาที

ภาพที่ 4.20 ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLE : ลืม... คิดถึง

Date : 05 เมษายน 2559

DAY	SCENE	INT / EXT	D/N	TALENT	LOCATION	PROP	COSTUME	TIME
3	Scene 16 พ่อป่วย ภายใน/กลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร,เจน	บ้าน	ขนมข้าวที่มีข้าวต้ม/แก้วน้ำ/ยา		11.00-13.00 1 ชม.
พักทานข้าว + set 1.30 ชม.								
3	Scene 13 กลับไปทำงาน ภายใน/กลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร,เจน	บ้าน	กระเป๋าทำงานแก้วกาแฟ		14.30-16.00 1 ชม.
ถ่าย insert พักทานข้าว + set 2 ชม.								
3	Scene 15 ภรรยาหายตัว ไป ภายใน/กลางคืนบ้าน Scene 15A ทะเลาะกับ ลูก	INT	N	ภัทร,เจน	บ้าน	โทรศัพท์มือถือ		18.00-00.00 6 ชม.

ภาพที่ 4.21 ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 3

หลังจากได้เอาฟุตเทจจากการถ่ายทำในรอบแรกมาลองตัดแบบหยาบ ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนบทภาพยนตร์และมุมมองการเล่าเรื่องอีกเล็กน้อย ทำให้ต้องไปถ่ายเพิ่มอีก 1 คิว

TITLE : ลืม... คิดถึง

Date : 23 เมษายน 2559

DAY	SCENE	INT / EXT	D/N	TALENT	LOCATION	PROP	COSTUME	TIME
4	Scene ล้างจาน ภายใน/กลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร,นิด	บ้าน	จานข้าว/หม้อ/กระทะ/ อุปกรณ์ล้างจาน		10.00-12.00 2 ชม.
พักทานข้าว + set 1 ชม.								
4	Scene กิจยา ภายใน/กลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร	บ้าน	ยาแก้ปวด/ใบวินิจฉัยยัดโรค		13.00-14.00 1 ชม.
4	Scene กวาดบ้าน ภายใน/กลางวันบ้าน	INT	D	ภัทร,นิด	บ้าน	ไม้กวาด/ที่ตักขยะ		14.30-16.00 1 ชม.
4	Scene ตกผ้า ภายใน/กลางวันบ้าน	INT	N	ภัทร,นิด	บ้าน	เสื่อผ้า/ราวตากผ้า/ตะกร้า		16.30-17.30 1 ชม.

ภาพที่ 4.22 ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เพื่อการถ่ายทำ (shooting script)

Scene 1 โลงใจ & 1A (flashback)

ภายใน/กลางคืน/บ้าน(ห้องนอน)

1. ELS	ภายนอกบ้านที่ปิดไฟมืด	CUT
2. LS	รับด้านข้างภัทรเดินเข้าบ้านมาแล้วรีบเดินขึ้นไปบนชั้น2	CUT
3. MS	รับด้านข้างภัทรวิ่งขึ้นบันไดมาจนถึงหน้าห้องนอนและเปิดประตูเข้าไป	CUT
4. MS	รับหน้าภัทร	CUT
5. LS	แทนสายตาภัทรที่เห็นนิคนอนอยู่บนเตียง	CUT
6. MS	รับหน้าภัทรจากในห้องรู้สึกโล่งใจที่เห็นนิคนอนอยู่	CUT
7. LS	ภัทรเดินเข้ามานั่งลงที่เตียงและล้มตัวลงนอน	CUT
8. LS	มุมที่อป ภัทรนอนตะแคงกอดนิคนจนหลับไป	CUT
9. LS	ภัทรนอนตะแคงกอดเตียงที่ว่างเปล่า(flashback)	CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene2 เข้าที่ว่างเปล่า

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องนอน)

1. MS แสงแดดตอนเช้ากระทบหน้าภัทรทำให้ตื่น

CUT

2. LS ภัทรลุกขึ้นมา นั่ง มองไปที่ด้านข้างไม่เห็นภรรยา ภัทรลุกออกจากเตียงและเดินออกจากห้องไป

CUT

Scene3 จ้อภรรยา

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(โต๊ะกินข้าว)

1. LS รับด้านข้าง ภัทรเดินลงบันไดมาเห็นเจนลูกสาวอยู่ที่โต๊ะกินข้าวกำลังจัดเตรียมอาหารให้ภัทร ภัทรเดินไปที่โต๊ะกินข้าวและนั่งลง

เจน

“อ้าวพ่อ มากินข้าว”

CUT

2. MS เจนเดินไปหยิบยาที่บาร์ แล้วเดินเอายามาให้ภัทรที่โต๊ะกินข้าว แล้วเดินออกไป

เจน

“หนูไปทำงานแล้วนะอย่าลืมกินยาด้วยนะ”

CUT

3. LS>MS แทนสายตาภัทรหันไปมองเจนที่เดินออกจากบ้านไปแล้ว แล้วหันกลับมามองนิตที่โต๊ะกินข้าว

CUT

4. MS ภัทรกับนิตนั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภัทร

“คูสิ มีแต่ของโปรดเธอนั่นเลย”

CUT

5. EMS รับหน้าภัทร

ภัทร

“คุณโกรธผมหรือ”

“ผมขอโทษนะที่ช่วงนี้ไม่มีเวลาให้คุณเลยแต่ต่อไป”

CUT

5. EMS รับหน้านิคที่ทำหน้าเบื่อหน่ายและไม่สนใจภัทร

CUT

6. MS นิคลุกขึ้นจากโต๊ะกินข้าวและเดินออกไปโดยไม่สนใจภัทร ภัทรมองตามภรรยา

CUT

Scene4 ล้างจาน

ภายใน/กลางวัน/บ้าน(ห้องครัว)

1. LS>MS หลังจากกินข้าวเสร็จภัทรเดินถือจานข้าวเข้ามาในครัว เขามองนิคที่กำลังล้างจานด้วยสีหน้าง

CUT

2 MS แทนสายตาภัทรมองนิคที่กำลังยืนล้างจานอยู่ในครัว

CUT

Scene5 หลงลืม

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. MS ภัทรเปิดประตูและเดินออกมาจากห้องน้ำ โดยน้ำที่อ่างล้างมือยังคงเปิดทิ้งไว้อยู่ สักพักภัทรเดินกลับมาปิดน้ำ และทำหน้าที่สับสนก่อนจะเดินออกไปอีกครั้ง

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene6 กินยา

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. MS ภัทรเดินถือแก้วน้ำมาเพื่อจะกินยา ภัทรเปิดลิ้นชักและหยิบยาหลายซองขึ้นมาดูอย่างไม่แน่ใจว่าต้องกินอันไหน ภัทรหยิบยามากิน ระหว่างนั้นสายตาเขาก็มองไปเห็นแผ่นกระดาษในลิ้นชัก ภัทรหยิบกระดาษขึ้นมาอ่าน เป็นใบวินิจฉัยโรคที่บอกว่าเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดเกิดเร็วในคนที่อายุน้อย ภัทรอ่านเสร็จก็มองไปที่โต๊ะรับแขก

CUT

2. CU ภัทรหยิบยาในลิ้นชัก

CUT

3. MS แทนสายตาภัทรมองนิตที่กำลังนั่งร้องไห้ เธอเอามือขึ้นมาปาดน้ำตาอย่างพยายามเข้มแข็ง

CUT

4. EMS สีหน้าภัทรที่มองนิตที่กำลังร้องไห้

CUT

5. ECU ใบวินิจฉัยโรคที่บอกว่าเป็นโรคอัลไซเมอร์ชนิดเกิดเร็วในคนที่อายุน้อย

CUT

Scene7 ตากผ้า

ภายนอก/เย็น/หน้าบ้าน

1. MS ภัทรนั่งเหม่ออยู่หน้าบ้าน ระหว่างนั้นก็หันไปเห็นนิตยืนเก็บผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า ภัทรนั่งมองนิตด้วยสายตาที่อ่อนโยน แต่เมื่อมองไปอีกที นิตหายไปแล้วเหลือแต่ราวตากผ้าและเสื้อผ้าไม่กี่ชิ้นแขวนอยู่ ภัทรมีสีหน้ากังวลกับภาพที่เขาเห็น

CUT

2. MS แทนสายตาภัทรเห็นนิตยืนเก็บผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. MS แทนสายตาภัทรเห็นราวตากผ้าและเสื้อผ้าไม่กี่ชิ้นแขวนอยู่

CUT

Scene8 ความแปลกของพ่อ

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

1. MS เจนนั่งคุยโทรศัพท์กับแฟนและกำลังนั่งดูของชำร่วยสำหรับงานแต่งงานไปด้วย

เจน

"เค้าสั่งของชำร่วยมาเพิ่มอีกนะ"

CUT

2. MS ภัทรนั่งดูทีวีกับนิต ยืนรีโมทให้หนีด แล้วเดินออกไป

CUT

3. INSERT โทรศัพท์

CUT

4. MS เจนที่กำลังนั่งคุยโทรศัพท์อยู่ที่โต๊ะกินข้าวหันมามองภัทรที่ไม่ปิดทีวี

เจน

"พ่อทำไมไม่ปิดทีวีเนี่ย"

CUT

5. LS แทนสายตาเจนที่มองภัทรเดินขึ้นบันไดไป

CUT

Scene9 ไม้กวาดเก่าๆ

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. MS รับหน้าภัทรนั่งอยู่กลางบ้านมองนิตที่กำลังกวาดบ้านอยู่ตรงหน้าเขา

CUT

2. MS แทนสายภัทรเห็นนิตกำลังกวาดบ้าน

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. LS แทนสายตาทิ่มมองไม้กวาดเก่าๆและที่ตักขยะวางอยู่ โดยไม่มีนิต

CUT

Scene10 ความพยายามของเธอ

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. MS ภัทรนั่งเล่นโทรศัพท์ อมยิ้มกับข้อความที่ได้อ่าน ก่อนจะเห็นภรรยาอยู่ในครัว ภัทร
ลุกเดินไปหาภรรยาในครัว

CUT

2. ECU จอโทรศัพท์

ข้อความ

“สุขสันต์วันเกิดนะคะพ่อ ขอให้พ่อมีความสุขภาพร่างกายแข็งแรง อยู่กับหนูไปนานๆ”

“เดียวเคลียงานเสร็จจะรีบกลับไปฉลองด้วยนะคะ ><”

CUT

3. LS แทนสายตาเห็นภรรยาทำอาหารอยู่ในครัว

CUT

4. MS ภรรยาทำอาหารอยู่ในครัว

CUT

5. EMS รับหน้าภัทรยืนมองภรรยาในครัวก่อนจะเดินเข้าครัวไป

CUT

6. MS ภัทรยืนดูหนังสือสูตรอาหาร

CUT

7. CU แทนสายตาทิ่มมองหนังสือสูตรอาหาร

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene11 กลับไปทำงาน

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. LS>MS รับภัทรภัทรเดินลงมาจากชั้นสอง ในมือถือกระเป๋าเตรียมตัวพร้อมจะไปทำงาน ภัทรหันไปบอกเจนอนอย่างเร่งรีบ

ภัทร

“เจนอนต้องไปเคลียงานที่บริษัท ดูบ้านด้วยนะ”

2. MS	เจนอนถือแก้วกาแฟยกหน้ารับคำพูดของภัทร	CUT
3. LS	ภัทรวิ่งออกไปเจนอนมองตามพ่อไป	CUT

Scene12 การตายของนิต

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

1. MS	นิตยืนรีดผ้าอยู่ในห้องเสื้อผ้า เมื่อรีดเสร็จก็เอาเสื้อผ้าไปแขวน	CUT
2. CU	มือนิตที่กำลังดึงปลั๊ก	CUT
3. MS	นิตล้มลงไปกับไฟดับทั้งบ้าน	CUT

Scene13 ภรรยาหายตัวไป

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

1. ELS	บ้านทั้งหลังจากภายนอก เห็นปิดไฟมืดหมด	CUT
2. MS (hand)	ตามภัทร ภัทรเดินหาภรรยาทุกที่ทุกห้องของบ้าน ทั้งห้องครัว ห้องน้ำ ห้องนอนที่ชั้นบน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภัทร

“นิตอยู่ไหน”

แต่ก็ไม่เจอภรรยา ภัทรหยุดยืนอยู่กลางห้องนอนอย่างเค็งคว้าง

CUT

3. LS แทนสายตาภัทรมองห้องว่างเปล่า

CUT

Scene14 ทะเลาะกับลูก

ภายใน/กลางคืน/บ้าน

1. CU Insert นาฬิกาบอกเวลา

2. LS ภัทรนั่งอยู่ในบ้าน หันไปมองเงาที่เดินเข้าบ้านมา

ภัทร

“ทำไมไม่อยู่บ้าน”

“ทิ้งแม่ไว้บ้านคนเดียวได้อย่างไร”

3. MS แทนสายตาภัทรที่หันไปมองเงาเดินเข้ามา

CUT

3. MS รับหน้าเงา

เงา

“หนูไลน์ไปบอกพ่อแล้วไง”

“แม่ตายไปนานแล้ว”

CUT

4. CU รับหน้าภัทรที่ช็อคกับสิ่งที่ได้ยิน

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. LS ภัทรเริ่มจำเหตุการณ์ต่างๆได้ เขาสับสนจนล้มลง

CUT

Scene15 ว่างเปล่า

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. LS Insert ห้องต่างๆในบ้าน

CUT

2. LS ถ่ายหลังภัทรนั่งคนเดียวในบ้านเหม่อมองออกไปข้างนอก

CUT

บทที่ 5

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

5.1 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นแรกข้าพเจ้าได้ทำการเช็คและแยกฟุตเทจ(Footage) ที่ถ่ายมา แบ่งไว้ตาม Scene แยกไว้เป็นโฟลเดอร์ เพื่อความเป็นระบบและเรียบร้อย ต่อมาก็ประสานงานกับฝ่ายตัดต่อ

ภาพที่ 5.1 การจัดเรียงฟุตเทจตามScene

การตัดต่อฟุตเทจ

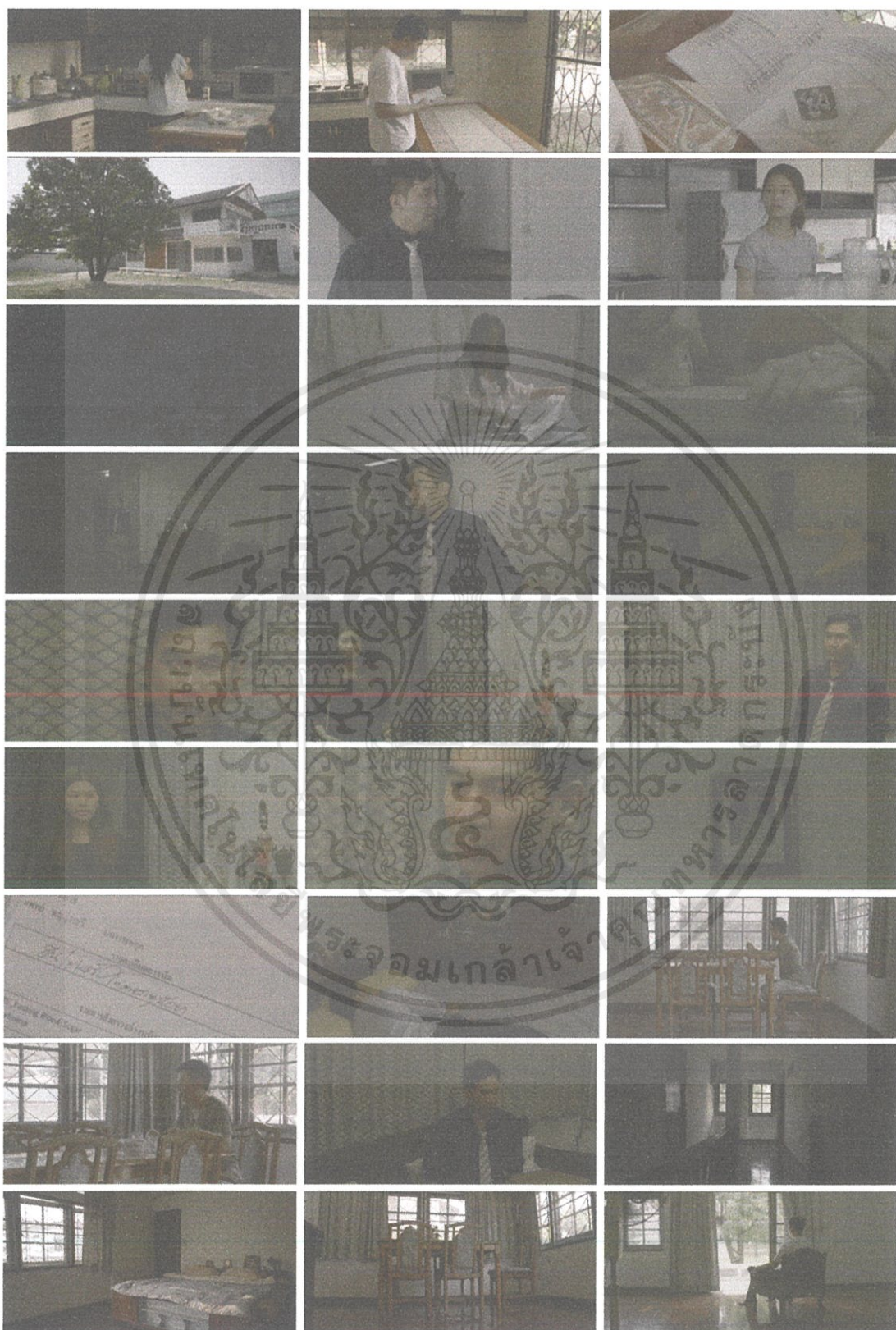
โปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้คือ Adobe Premiere Pro ในการตัดต่อครั้งแรกข้าพเจ้า นำฟุตเทจ (Footage) มาเรียงต่อกันเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้วิธีการเล่าโดยไม่ได้แบ่งช่วงเวลาดีดกับปัจจุบัน ทำให้ต้องใช้ความละเอียดในการลำดับภาพ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเป็นอย่างมาก ซึ่งในการตัดต่อแบบ Rough Cut นั้นยังมีบางส่วนที่ถ่ายมาไม่ครบ การตัดต่อครั้งนี้จึงเป็นการดูภาพรวมของภาพยนตร์ ดูการเล่าเรื่องทั้งหมดว่าสมบูรณ์เพียงใด ซึ่งสุดท้ายแล้วก็มีการไปถ่ายแก้ และถ่ายเพิ่มเติมในบางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลำดับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

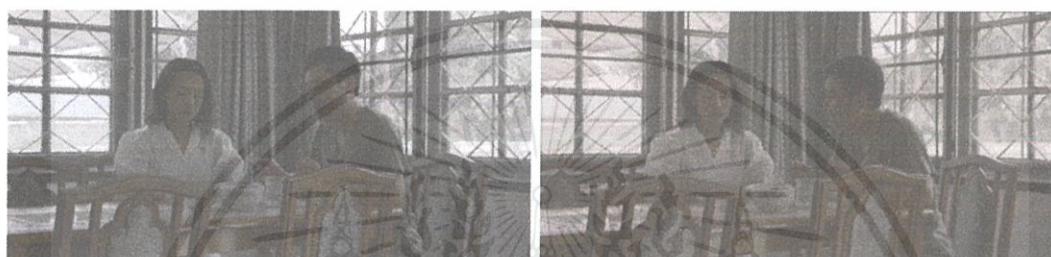

ภาพที่ 5.2 การลำดับภาพทั้งหมดของเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับแต่งสีภาพ (Color grading)

เนื่องจากหลังจากการส่ง Rough Cut ได้มีการปรับแก้บทภาพยนตร์และมุมมองการเล่าเรื่องจึงทำให้ต้องไปถ่ายเพิ่มบางซีน และเมื่อนำมาตัดต่อรวมกับฟุตเทจเดิมที่ถ่ายไว้ก่อนแล้ว ทำให้เกิดปัญหา แสง และ ค่าความต่างสี(Contrast) ไม่ต่อเนื่องกัน จึงต้องปรับแต่งสีของภาพเพื่อช่วยให้ภาพมีความต่อเนื่องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และปรับแต่งสีเพื่อเสริมอารมณ์ในภาพ

ก่อน

หลัง

5.3 ภาพการเปรียบเทียบการแก้สีกลางวัน

ก่อน

หลัง

5.4 ภาพการเปรียบเทียบการแก้สีกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง ‘ลืม...คิดถึง’ ทำให้ข้าพเจ้าได้นำความรู้ความสามารถทั้งหมดมาใช้ อีกทั้งยังได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ และได้ลองทำอะไรอีกหลายๆอย่างด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการหาโลเคชั่น การคัดเลือกนักแสดง หรือแม้แต่การเลือกทีมงานที่จะมาช่วยเหลือ ได้ประสานงานกับคนหลายๆคนที่รู้จักและไม่เคยรู้จัก ทำให้ได้ประสบการณ์และมิตรภาพอีกมากมาย และยังได้ลองทำงานกับนักแสดงผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ ทำให้ได้เรียนรู้ที่จะควบคุมกำกับกับคนทำงานจริงๆ และสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจและซาบซึ้งมากที่สุดก็คือการได้เห็นน้ำใจจากคนอื่นหลายๆคนที่พร้อมจะช่วยเหลือเราอย่างเต็มที่ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีมาก

งานชิ้นนี้อาจจะไม่ได้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด ด้วยปัญหาหลายๆอย่างแต่ก็เป็นงานที่ข้าพเจ้าและทีมงานตั้งใจและทุ่มเทให้กับมันอย่างมาก และพยายามที่จะทำมันให้ดีออกมาดีที่สุด

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้มีค่อนข้างมากตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นโปรเจกต์ตั้งแต่ขั้นตอนการเขียนบทต่อเนื่องไปจนถึงการถ่ายทำ อันเนื่องมาจากการวางแผนไม่ดีของข้าพเจ้าเอง ทำให้เวลาเหลือน้อยและกระชั้นชิดไปหมด ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นก็มีทั้งปัญหาที่แก้ได้และไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้ที่เผชิญหน้ากับปัญหาและเก็บเรื่องราวครั้งไว้เป็นประสบการณ์ เพื่อรับมือกับการทำงานในอนาคต

1. ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

1.1 บทภาพยนตร์

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีปัญหาและกินเวลาค่อนข้างมากสำหรับข้าพเจ้า เนื่องจากได้มีการปรับเปลี่ยนบทใหม่ทำให้เหลือเวลาเรีเสร็จน้อยมาก และเรื่องที่ทำค่อนข้างเป็นเรื่องที่ไกลตัวมาก ทำให้นักสถานการณ์ที่เขียนบทภาพยนตร์ได้ยาก แต่การได้รีเสร็จข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์ก็ช่วยทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ถึงความรุนแรงของโรค อาการต่างๆ และวิธีป้องกัน ของโรคนี้นี้มากขึ้น

1.2 นักแสดง

เนื่องจากที่กล่าวไปในข้อที่แล้วว่า เหลือเวลาค่อนข้างน้อย ทำให้การคัดเลือกนักแสดงนั้นเป็นไปอย่างเร่งรีบ ทำให้ข้าพเจ้าและทีมงานมีเวลาที่จะหานักแสดงได้น้อยมาก เลยมีตัวเลือกไม่มากนักในการเลือก แต่ก็ได้ตัดสินใจเลือกคนที่มีทัศนคติและแนวความคิดที่ใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุดมาให้รับบทในภาพยนตร์

1.3 สถานที่

เนื่องจากบทภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดภายในบ้านเกือบทั้งเรื่อง ทำให้ข้าพเจ้าตั้งใจในการหาสถานที่เป็นอย่างมาก และข้าพเจ้ามีความตั้งใจว่า อยากรู้สถานที่ที่ปล่อยให้เช่าแบบไม่มีผู้พักอาศัยอยู่ เพราะเนื่องไม่อยากจะรบกวนผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้าน แต่ก็มีปัญหาอีกตรงที่ว่าบ้านหลังนี้เป็นบ้านเปล่า ไม่มีเฟอร์นิเจอร์ให้เลย ทำให้ข้าพเจ้าและทีมงานต้องขนของเข้ามาเยอะมากๆเพื่อตกแต่งบ้านให้ดูสมจริงและมีชีวิตชีวา ทำให้เสียเวลาขนของและเซตของอยู่หลายวัน แต่ก็ช่วยให้ข้าพเจ้า

1.4 ช่วงระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำบทภาพยนตร์ค่อนข้างนานมาก ทำให้มีเวลาทำส่วนอื่นได้น้อย แต่ข้าพเจ้าและทีมงานก็ได้พยายามที่จะคัดเลือกทุกอย่าง อย่างเต็มที่เท่าที่จะสามารถทำได้ ทำให้ได้เรียนรู้ว่าการวางแผนและการจัดการเวลาเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

2.1 นักแสดง

เนื่องจากข้าพเจ้ามีเวลาในการคนหานักแสดงน้อย ทำให้มีตัวเลือกไม่มากนักให้เลือกจึงเลือกคนที่มีทัศนคติใกล้เคียงกับตัวละคร แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ถ่ายทำคือ นักแสดง แสดงไม่ได้ตามที่ต้องการ ทำให้เสียเวลาค่อนข้างมากในการถ่ายทำ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่า ถ้าหากเรารีเสริจมาไม่มากพอ ก็จะให้มีปัญหาในการกำกับนักแสดงเวลาถ่ายทำได้

2.2 สถานที่

เนื่องจากบ้านที่ใช้ถ่ายทำเป็นบ้านเช่าที่ปล่อยว่าง ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังถ่ายทำอยู่นั้นก็มีคนที่สนใจจะเช่ามาเพื่อขอดูบ้าน ข้าพเจ้าต้องหยุดถ่ายเพื่อให้เขาได้สำรวจบ้าน ต่อมาเมื่อมาส่งงานอาจารย์ต้องการให้แก้และถ่ายเพิ่มเล็กน้อย ข้าพเจ้าโทรหาเจ้าของบ้านเพื่อขออนุญาตถ่ายต่ออีกนิดหน่อย เจ้าของบ้านก็เข้าใจและยินดีให้ถ่ายต่อได้ แต่พอผ่านไป 2-3 วันเจ้าของบ้านได้โทรมาบอกว่า มีคนมาเช่าบ้านแล้ว และได้เซ็นสัญญากันเรียบร้อยแล้ว ทำให้หลังจากนั้นข้าพเจ้าสามารถไปถ่ายเพิ่มได้เพียงวันเดียว จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมดตามที่คิดไว้ ทำให้เรียนรู้ว่าการวางแผนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และไม่ควรชะล่าใจในการทำงาน

2.3 ทีมงาน

ทีมงานส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เนื่องจากทีมงานไม่เยอะ และทุกคนก็ช่วยข้าพเจ้าอย่างเต็มที่มากๆ แต่ปัญหาคือบางครั้งในเวลาที่เร่งรีบแล้วทีมงานน้อย ทำให้แต่ละคนต้องทำหลายอย่าง จนเกิดความมึนงงไปบ้าง แต่ทุกคนก็เต็มที่และช่วยเหลือทุกอย่างดีมาก

3. ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

3.1 การตัดต่อ

เนื่องจากหลังจากขึ้นสอปในขั้นตอนการตัดต่อแบบหยาบ(Rough Cut) ข้าพเจ้าได้ถูกให้ปรับแก้บทภาพยนตร์โดยให้เปลี่ยนแปลงการเล่าเรื่อง และเปลี่ยนมุมมองของตัวละคร ทำให้ข้าพเจ้าต้องกลับมาแก้บทภาพยนตร์ใหม่ และต้องไปถ่ายเพิ่ม และต้องลำดับภาพใหม่หมดทั้งเรื่อง ทำให้เกิดปัญหาไม่สามารถนำฟูตเทจทั้ง 2 มาตัดรวมกันได้ และมีปัญหาฟูตเทจค่อนข้างน้อย ทำให้เป็นปัญหาที่ใหญ่มาก แต่ก็ได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ก็ได้ช่วยให้คำแนะนำ จนมาสามารถนำฟูตเทจที่มีอยู่มาเรียงร้อยรวมกันจนมาสามารถเล่าเรื่องได้ ทำให้ได้เรียนรู้ว่า การถ่ายเพิ่มบางส่วน ซึ่งแม้จะแค่ช็อตเดียว และการลำดับภาพ สามารถเปลี่ยนแปลงมุมมองของหนังทั้งเรื่องไปได้เลย

บรรณานุกรม

อาจารย์ ดร.เตือนฤดี รักใหม่ , ค่ຸมือศิลปนิพนธ์ , กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้อมูลเกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์ http://library.senate.go.th/document/Ext7983/7983822_0009.PDF

อาการโรคอัลไซเมอร์ในผู้สูงอายุ <http://www.eldercarein thai.com/2015/08/05/อาการโรคอัลไซเมอร์>

โมโหร้าย หลงๆ ลืมๆ โรคอัลไซเมอร์สมองเสื่อม <http://www.thairath.co.th/content/452351>

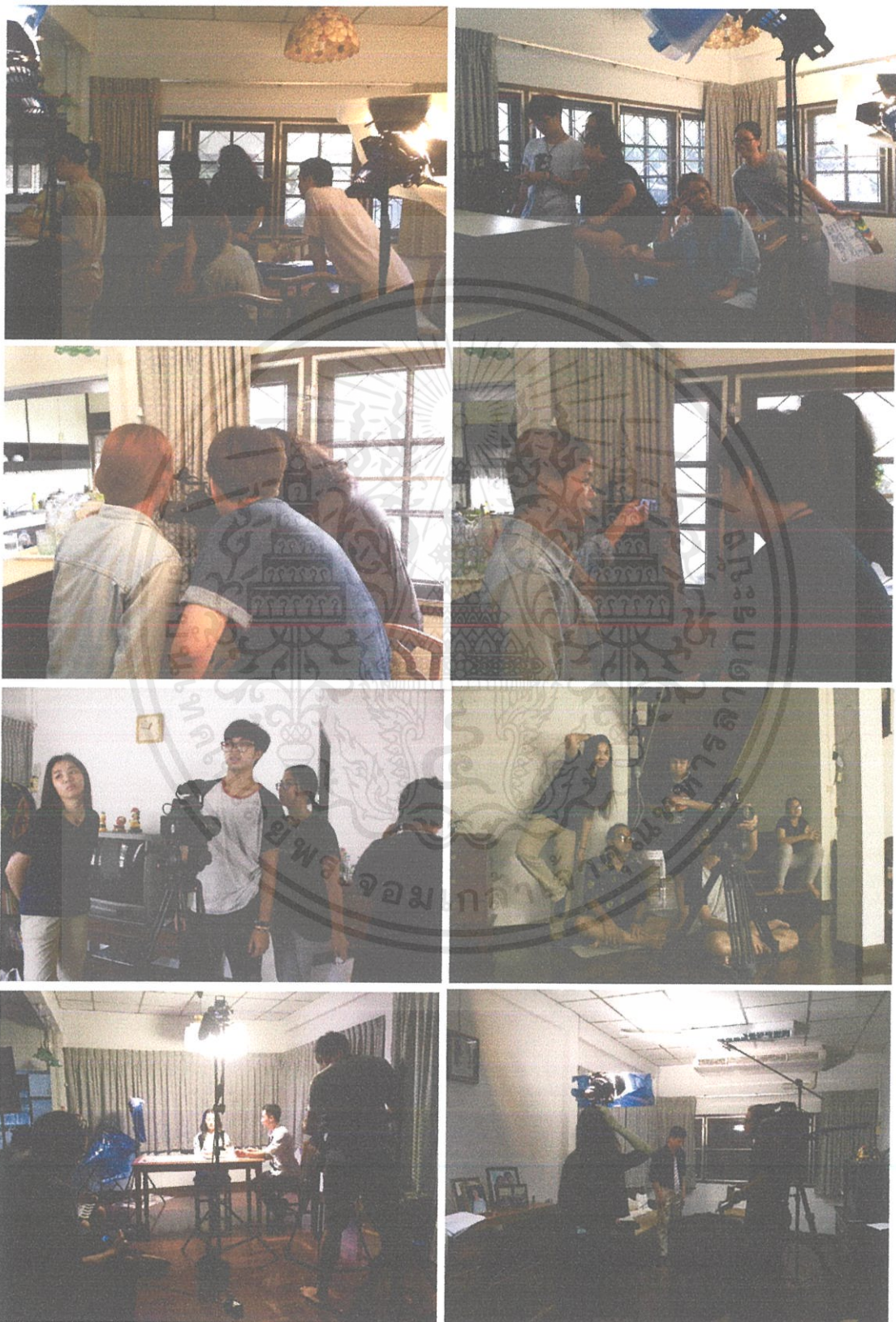

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ (Behind The Scene)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ

(BUDGET PLAN)

1.อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ	หมายเหตุ
Sony NEX - 700	1	-	ยืมจากทางสจล.
MANFROTTO	1	-	"
SLATE	1	-	"
WIRELESS MICROPHONE	2	-	"
ไฟ 800 w.	3	-	"
ไฟ 2000 w.	1	-	"
ขาตั้งไฟ	4	-	"
สายไฟ	3	-	"
CENTURY STAND	2	-	"
ถุงทราย	4	-	"
แผ่นฟิลเตอร์สีฟ้า	4	-	"
TRACING PAPER	4	-	"
SCRIM 1	1	-	"
โฟม	2	-	"
DOLLY	1	-	มีอยู่แล้ว
รวม		0 บาท	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.สถานที่

หัวข้อ	งบประมาณ	หมายเหตุ
บ้าน	17,000	-
รวม	17,000 บาท	

3.นักแสดง

หัวข้อ	งบประมาณ	จำนวนคิว	หมายเหตุ
ภัทร (พ่อ)	6,000	4	-
นิต (แม่)	5,000	3	-
เจน (ลูก)	-	3	-
รวม	11,000 บาท		

4.เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ	หมายเหตุ
ค่าเดินทาง (ทีมงาน)	5,000	
ค่าอาหาร	4,000	
ค่าเสื้อผ้า	300	
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	3,000	
ค่าใช้จ่ายจีปาละ	1,500	
รวม	13,800 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมดโดยประมาณ 41,800 บาท

หมายเหตุ: งบประมาณทั้งหมดนี้เป็นการคาดการณ์โดยประมาณอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

